

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Juris Canonici A. R.P. Paulo Laymanno Societatis Jesu Theologo SS.
Canonum In Alma, Catholica, Et Episcopali Universitate Dilingana
Professore Qvondam Ordinario, Prælectionibus Academicis Illustrati

Laymann, Paul

Dilingæ, 1673

Index Rerum Præcipuarum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62587](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62587)

INDEX RERUM PRÆCIPUARUM.

Litera p. paginam indicat, litera n. numerum marginalem, in prima, vel secunda columna reperiendum.

A.

Accusare Matrimonium in ordine ad separationem de impedimento dirimente potest quilibet. p. 305. n. 8. etiam conjunx impedimenti dirimentis conficius, quamvis suam propriam alleget turpitudinem. p. 173. n. 1.

Accusari variis modis potest aliquis de crimine. p. 283. n. 1. & pro diversa ratione causæ major vel minor requiritur probatio. n. 2. & seqq. repelluntur ab accusando, qui absolute & generatim conspirarunt ad persequendum aliquem. p. 35. n. 2.

Accusator in causa criminali plerumque potest loco sui procuratorem constituere. p. 39. n. 5.

Accusatus vel denunciatus de gravi crimine, utrum, pendente accusatione, aut inquisitione, ad accusandum, aut ad testificandum, vel ad ordines, beneficia, aut prælaturas admittatur? p. 319. n. 1. & seqq. ubi nota cautelam n. 4.

Acta coram iudice non competente nulla sunt. p. 6. n. 1. quos tamen alios effectus habeat confessio coram eo facta? ibid.

Acta coram iudice competente, in altero etiam iudicio, quomodo fidem faciant? p. 7. n. 3. & 4.

Acta iudicii ut fidem faciant, quid requiratur? p. 242. n. 2. & 6.

Acta iudicii si perdita sint, quando stetur confessione partium? p. 246. n. 1.

Acta iudicii alia sunt ordinaria, alia sunt causæ instructoria. p. 262. n. 2. quomodo, & quando fidem faciant coram iudice subrogato, aut appellationis? p. 263. n. 3. & seqq. & quibus prodesse possint? n. 7.

Acta coram arbitris, utrum, & quæ coram iudice ordinario, aut delegato fidem faciant? p. 313. n. 3.

Agens iudicio petitorio, de vindicanda sibi muliere, ex causa matrimonii, quas probationes afferre debeat, ad probandum matrimonium? p. 362. n. 1. & seqq.

Agens rei corporalis vindicatione quomodo libellum formare possit, & quæ petat? p. 500. n. 1. & 2.

quid probare debeat, ut obtineat, tam fori civilis rigorem, quam juris canonici æquitatem attendendo? p. 501. n. 8. 9. & 10.

Agens in iudicio, quamvis sub juramento matrimonium contractum confiteatur, si tamen in probatione deficiat, nec impediendus est ab alio matrimonio contrahendo, neque tamen etiam hoc ei suadendum. p. 401. n. 1.

Agens petitorio non hoc ipso renuntiat possessorio adipiscendæ seu recuperandæ. p. 149. n. 4. an cumulare possit possessorium? n. 4. 5. 6.

Agens interdito, unde vi, quid probare debeat? p. 171. n. 1. agens ad recuperandum beneficium interdito unde vi, aut ex can. Redintegranda, solâ probatâ spoliatione, aut antiquiore possessione, ordinariè reducendus est in veram possessionem. p. 202. n. 2. agens ad recuperandam possessionem obedientiæ quid probare debeat? p. 486. n. 2.

Agenti in causa ecclesiastica, vel spirituali, quando opponi possit spoliatio in re privata aut temporali? p. 183. n. 5. & 6.

Agere in iudicio pro iuribus ecclesiæ potest, cuius est eam administrare. p. 322. n. 4. etiam religiosus. p. 31. n. 2. casu, quo tamen tam ad superiorem, quam inferiorem administratio pertineat, utrum, & quis alteri præferatur? ibid.

Agere potest contra Prælatum suum de criminibus scandalosis infamatum, ad amovendum eum, regularis etiam subditus. p. 488. n. 2.

Agere qui potest coram Papa, aut Principe in iudicio, potest etiam rescriptum impetrare. p. 426. n. 2.

Agere qui possunt contra occupantes absentium possessiones? p. 589. n. 4.

Actor quibus modis in iudicio versari possit? p. 236. n. 2.

Actor cogi potest à Reo convento ad litem prosequendam, postquam oblato libello agere cepit. p. 187. n. 1.

Actor in iudicium quænam censeatur deduxisse? p. 146. n. 8. super eo tamen, quod prius per modum causæ ad decisionem quæstionis principalis

h h h

- palis in iudicium adduxerat, postea potest propriam actionem instituire. p. 155. n. 7.
- A**ctor utrū implorare possit iudicis officium, ante litis contestationem, ad actus possessorios adversario prohibendos, si dubium sit, uter sit in possessione? p. 574. n. 3.
- A**ctor, in casu motæ actionis realis aut personalis, utrū, & quomodo, ob contumaciam Rei, ante litis contestationem, in possessionem rei petitiæ mittatur? p. 110. n. 1. & seqq. ubi etiam ostenditur, quando taliter missus in custodiam veram acquirat rei possessionem; & utrū missus ex actione personali præscribere possit rem, quam pignoris loco tenet. n. 5.
- A**ctor utrū mitti possit in possessionem rerum petitarum custodiæ causâ, non obstante Rei contra processum iudicis appellatione? p. 199. num. 2.
- A**ctor utrū semper mitti debeat ob contumaciam Rei in possessionem rei petitiæ? p. 186. n. 1.
- A**ctori cedenti subrogatus, quia suâ interest, debet prosequi causam in eo statu, in quo fuit tempore desertionis. p. 208. n. 2.
- A**ctori concedere potest nonnunquam iudex, ut positiones negativas formet, quibus Reus respondere debeat negando, vel confitendo. p. 221. num. 1.
- A**dvocati quæ in iudicio partes? p. 28. n. 1.
- A**dvocatus absens dum adveniat, an Reo concedendæ sint induciæ, iudicis arbitrio relinquatur. p. 101. n. 4.
- A**lienans rem litigiosam quomodo conveniri possit? p. 205. n. 1. & 2. venit etiam alienationis nomine locatio, si non sit ad tempus modicum. num. 3.
- A**legans propriam turpitudinem auditur, ubi animæ periculum vertitur. p. 364. n. 4.
- A**legationes partis in corpore juris positas non facere jus, quomodo verum? p. 501. n. 7.
- A**pellare potest Reus etiam die festo. p. 131. n. 7. non tamen potest die festo appellationem prosequi. ibid.
- A**pellare quis potest ab injusto gravamine, non obstante juramento, quod prius fecit de parendo juri. p. 188. n. 2. aut de parendo mandatis, & stando sententiâ iudicis. p. 523. n. 1. & p. 524. num. 2.
- A**ppellatio si frivola iudicetur, quando contra appellentem procedi possit, sicuti proceditur contra contumacem? p. 197. n. 2.
- A**ppellationi locus est, si negatur missio in bona, ubi de jure concedi deberet. p. 200. n. 3.
- A**ppellans, non obstante excommunicatione, quomodo possit appellationem prosequi? p. 427. num. 1.
- A**ppellatione pendente nihil innovandum. p. 421. num. 2. & quomodo? p. 520. n. 1. & seqq. & utrū acta post illam valeant? p. 505. n. 1.
- A**pellari utrū, & quando possit à iudice ex partium consensu impetrato, vel cuius jurisdictionem partes prorogaverunt? p. 474. n. 1. & 2.
- A**pellari quando possit ab executore mero? p. 476. n. 5. & p. 542. n. 2. & seqq. & ad quem? p. 476. n. 6.
- A**pellans ab executione sententiæ causam exprimere debet. p. 477. n. 8.
- A**pellare à sententia lata tertius etiam potest, si illius interfit. p. 479. n. 1. & 4. intra quod tempus appellare debeat? n. 5. & p. 586. n. 3. quid docere debeat taliter appellans? p. 480. n. 5.
- A**ppellationes in causis criminalibus ferme non recipiuntur in Imperio. p. 479. n. 3.
- A**ppellatio quid sit? p. 504. n. 1. quotuplex sit? n. 1. & 2. in quem finem instituta? p. 506. n. 1. & ob quas causas? p. 519. n. 1. factò & verbo fieri potest. p. 192. n. 4. quibus verbis exprimi possit? p. 533. n. 1. & quis modus sufficiat? p. 551. & n. 3. & 4.
- A**pellari etiam potest contra actum, qui de se nullus esset. p. 506. n. 2.
- A**pellare à correctione regulari utrū, & quando liceat? p. 507. n. 4. & seqq.
- A**ppellationis fatales termini qui sint? p. 508. n. 1. & seqq. utrū pauperi etiam currant? p. 509. n. 6. aut aliter impedito? p. 513. n. 1. utrū ab appellante, vel à iudice breviri possint, aut prolongari? p. 510. n. 5. utrū & quando terminum præfixere teneatur iudex? p. 530. n. 1. & à quo tempore incipiat appellationis prosequendæ, & finiendæ tempus? p. 509. n. 1. & utrū possit iudex à quo terminum præfixere recipiendæ, finiendæ, aut remittendæ litis? p. 546. n. 12. & denique utrū post tempus appellationis lapsum adhuc audiatur, qui appellavit? p. 510. n. 5.
- A**ppellatio extrajudicialis non comprehenditur appellationis nomine in materia odiosa. p. 510. num. 6.
- A**ppellatio quando non admittatur in causa notoria? p. 510. n. 2. & p. 518. n. 1. notorium autem quot modis dicatur? p. 566. n. 6.
- A**ppellatione interpositâ à partibus ad diversos iudices, majorem & minorem, quomodo procedi possit? p. 512. n. 1. & 2.
- A**pellari à iudice utrū, & quando possit, cuius causâ commissa est sub clausula; *appellatione remota*? p. 513. n. 1. & 3.
- A**ppellatio super articulo incidente, quando irrita etiam faciat acta causæ principalis? p. 514. num. 1.
- A**ppellatio etiam recipi debet in causis levioribus. p. 514. n. 1. & 2. potest tamen statuto municipalis statui aliud. p. 515. n. 3.
- A**ppellatio ab interlocutoria utrū, & quando concedatur? p. 515. n. 1. & p. 563. n. 2. in casu autem huius appellationis admittæ, an possit iudex ad quem

- ad quem causam etiam principalem definire? n. 5. & utrum liceat super eodem articulo, ab interlocutoria sententia iterum appellare, super quo jam semel pars appellavit? p. 537. n. 1. & seqq. & quid peculiare habeat appellatio à sententia interlocutoria ab appellatione à sententia definitiva? p. 579. n. 1. & 2.
- Appellare quomodo possit aliquis generaliter ab omni gravamine? p. 521. n. 1. & quo effectu? num. 2.
- Appellare quando, & quomodo quis possit à superiore gravante, in eius absentia? p. 522. n. 2.
- Appellationi iuxta non deferens superior puniendus est. p. 531. n. 2.
- Appellationis causa utrum, & quando possit à iudice ad quem remittendo delegari iudici, à quo fuit appellatum? p. 533. n. & seqq.
- Appellatio ab excommunicatione quem effectum pariat? p. 535. n. 1. & 2. & quem appellatio ab interdicto & suspensione? n. 2. etiam quæ censura non est? n. 3. quid de appellatione à censura sub conditione lata? p. 538. n. 1. & p. 539. n. 2. & 3. quid de appellatione ante latam censuram? p. 554. n. 3. & quid si dubium sit, an frivola sit, hæc appellatio? n. 4. & 5. & an appellatio interposita denuntiationem impediatur? p. 555. n. 6.
- Appellans num audiri debeat, qui prius in eodem negotio legitimæ alterius appellationi non detulit? p. 541. n. 1.
- Appellationis tempore litteras si pars impetret, ad iudices delegatos, quomodo valeant? p. 561. n. 2. & 3.
- Appellationis in causa cui parti onus probandi incumbat? p. 562. n. 4.
- Appellari num possit à delegato Episcopi ad Vicarium illius Episcopi? p. 571. n. 2.
- Appellatio quo ordine fieri debeat? p. 571. n. 3.
- Appellari quando possit à præcepto sub censura posito? p. 568. n. 2.
- Appellatio quando censetur devoluta ad curiam? p. 575. n. 5. & si devoluta sit, pars autem personaliter comparere nolit, qualem procuratorem mittere debeat? p. 569. n. 1.
- Appellans quando possit renunciare appellationi? p. 576. n. 6. & 7. & quando quis renunciare censetur? p. 281. n. 1. & p. 557. n. 5. reassumit etiam jurisdictionem iudex à quo, si intra definitum tempus appellationem non prosequatur, qui appellavit. p. 529. n. 3. & præter expensas ac interesse adversario præstandum, puniri etiam potest, iudicis arbitrio, secundum ius Cæsareum, talis non prosequens. ibid.
- Appellatio si fieri nequeat coram iudice à quo, quid agendum? p. 578. n. 1.
- Appellans quando per se, vel per procuratorem ad agendum instructum, comparere debeat coram iudice ad quem? p. 579. n. 3.
- Appellatio in causis temporalis jurisdictionis ab Episcopo, ad quem fieri possit? p. 583. num. 7.
- Appellationi si non deferat iudex à quo, ea tamen effectum devolutivum parit. p. 584. n. 1. quem ipsum effectum etiam frivola appellatio parit, si huic deferat iudex à quo. n. 2.
- Appellatio extrajudicialis à gravamine etiam futuro fieri potest. p. 586. n. 2.
- Appellari quando possit à Capitulo ad Episcopum, si Capitulo ipse Episcopus interfuerit? p. 587. num. 1.
- Appellans à sententia definitiva, quam exceptionem, prius à iudice à quo non admittam, repetere possit coram iudice ad quem? p. 587. n. 1.
- Arbiter juris non potest in die festo procedere; potest tamen arbitrator. p. 131. n. 6.
- Archiepiscopus cogere non potest suffraganei sui subditos ad testimonium ferendum in causis appellationis ad se devolutis, aut, ut sententiam exequantur. p. 80. n. 4. suffraganeo tamen suo mandare potest, ut adhuc vel compellat subditos, vel ipse sententiam exequatur. ibid.
- Archiepiscopus, spectato iure communi, in omnibus, etiam exemptis, provincie suæ locis prælati cruce incedere potest. p. 204. n. 1. quando extra provinciam? n. 3. potest tamen Pontifex non minus usum talem, quam privilegium plenitudine potestatis suæ tollere. ibid.
- Articulus probatorialis quid sit? p. 270. n. 1. & quæ sit horum articulorum distinctio? num. 2. & seqq.
- Articuli si plures sint in una positione, singulatim ad eos respondendum. p. 324. n. 7.
- Articulis probatorialibus pars respondere coacta potest formare interrogatoria, super quibus testes producti examinentur. p. 324. n. 9.
- Attentatorum revocatio quando locum habeat erga iudicem, & quando erga partes? p. 421. num. 3.
- Attentati via pinguius remedium est, quam interdictum recuperandæ possessionis, si spoliatio appellationem secuta est. p. 550. n. 4. 5. & 6.
- Attentata post appellationem extrajudicialem utrum sint ipso iure nulla? p. 551. n. 2.
- Attentata post appellationem revocare ad quem iudicem pertineat? p. 556. n. 3.
- Attestationes testium secreto receptæ, quomodo in præsentia partis sint publicandæ? p. 267. n. 6. & seqq. utrum ritè illis publicatis recipiantur iterum testes in prima, aut secunda instantia, super iisdem articulis, aut directè contrariis? p. 271. n. 7. & 8. & utrum super aliis quidem, ad eandem tamen causam pertinentibus? p. 273. n. 1. quando contra testium personas post attestationem legitimam publicationem opponi possit? p. 288. n. 1. & n. 289. n. 2.

Attestationum publicatio non est de substantia processus iudicarij, sed tantum ex præcepti necessitate. p. 488. n. 6.
 Avocare causam ab inferiore iudice quando possit superior? p. 560. n. 2. quid operetur hæc avocatio? n. 1, 3. & seqq.

B.

Beneficiatus in beneficio institutus jus suum prolequi potest, non requisito collatore. p. 152. n. 1. potest etiam agere in iudicio pro defendendis juribus illius fundi, qui perpetuo jure ad beneficium pertinet. p. 226. n. 1.
 Beneficiatio facta provisio subsistit, si facta fuerit ab eo, qui bonâ fide jus providendi possidebat, quamvis proprietates huius ad alium spectaret. p. 152. n. 2. nec rescinditur talis provisio, quamvis reclamantibus aliis fuerit facta. n. 4.
 Beneficium legitime vacans statim alteri conferri potest. p. 158. n. 2.
 Beneficiatus est quasi usufructuarius suæ ecclesiæ, penes hanc manente proprietate, & possessione civili. p. 167. n. 2.
 Beneficiatus quando agere possit contra eum, qui spoliavit ecclesiam? p. 168. n. 3. & 4.
 Beneficiatus exigens decimas nomine beneficii sui, quando teneatur ostendere titulum? p. 168. n. 5. & 6.
 Beneficium per mortem electi ante confirmationem non vacat de novo; sed prior vacatio manet usque ad confirmationem electi. p. 207. n. 1. vacat tamen de novo, si post confirmationem quis moriatur, quamvis possessionem nondum habeat. n. 2.
 Beneficium litigiosum alteri conferri prius non potest, quam lis finita sit. p. 208. n. 1.
 Beneficium per Simoniam obtinentis non est canonica institutio. p. 261. n. 3.
 Beneficium regulare Regulari collatum, utrum, & quomodo nonnunquam confirmet Pontifex? p. 598. n. 1. & 2. utrum revocari ille possit à suo Prælato, cui beneficium regulare absolute confirmavit Pontifex, aut Episcopus? n. 3. & 4.
 Beneficium sæculare si conferatur Regulari, non ut Vicario tantum Prælati sui, sed ut Curato perpetuo, à suo Prælato revocari hic non potest. p. 599. num. 5.

C.

Capitulum sede vacante respectu quorum feudorum iudex esse possit? p. 51. n. 6.
 Capitulum velut gravatum appellare potest, si ab eo electum confirmare non velit Superior. p. 422. n. 1.
 Causæ civiles clericorum inter se, aut contra clericos, vel ecclesias motæ, quomodo committi laicis etiam possint iudicandæ? p. 3. num. 3.

quomodo criminales? n. 4. quomodo spirituales? p. 4. n. 5. quomodo eorum operâ in his causis uti possit iudex ecclesiasticus? n. 6.

Causas criminales minores Episcopi provincialis cognoscere & definire potest Concilium provinciale. p. 2. n. 1. majores autem, & quæ privationem merentur, sunt summo Pontifici reservatæ. ibid.
 Causæ juris patronatus ecclesiastica est, & fori per se ecclesiastici; accessorie tamen etiam fori sæcularis. p. 5.
 Causa miserabilium personarum actu oppressarum ad Ecclesiam saltem cumulative spectant. p. 68. num. 3.
 Causæ ad forum seculare pertinentes efficiuntur fori ecclesiastici ratione juramenti appositi. p. 82. n. 1. non quidem, quod juramenti appositio forum omnino mutet, sed quod forum foro accumularet. n. 2.
 Causa notoria si sit, non est necesse servare juris ordinem. p. 387. n. 1.
 Causam favorabilem esse, quæ pro matrimonij valore est, quomodo intelligendum? p. 494. num. 5.
 Cautio quoduplex fit, & quæ à jure exigatur pro diverso modo loquendi? p. 196. n. 2.
 Censuram sub conditione latam utrum incurrat, eveniente postmodum conditione, qui ante illius eventum forum & domicilium mutavit? p. 539. n. 4.
 Censura ab Episcopo lata, post appellationem, ad Metropolitanum interpositam, quando ab hoc revocari possit? p. 583. n. 7.
 Census facilius probatur per authenticas scripturas, quam per testes. p. 442. n. 5.
 Citatis, ut coram iudice delegato comparere debeant, debet rescriptum delegationis unâ cum citatione ordinariè submitti. p. 125. n. 2. non quidem in originali, sed eius legitime transumptum. p. 126.
 Citatio quæ exprimere debeat, ut citatus comparere teneatur? p. 126. n. 3.
 Citari per terminum primâ statim vice peremptorium utrum, & quomodo possit, qui longè absens est? p. 127. n. 1.
 Citato ad unam causam potest præsentem alia etiam causa offerri. p. 148. n. 3.
 Citari quando, & quomodo personaliter debeat pars litigans? p. 187. n. 2.
 Citatus ad diem festum, ultra eum diem suam in loco illo præsentiam differre non potest. p. 191. num. 2.
 Citatio, quæ præceptum impossibile continet, irrita est. p. 191. n. 3.
 Citatio ad quadragesimam v. g. terminum absolute positum, de proximè ventura intelligi debet. p. 196. n. 1.

Cita

Citationis munus quibus à Pontifice, ut Commis-
sariis, delegatur, in rebus gravis momenti al-
teri hoc committere non possunt. p. 196. n. 2.
publicationem tamen illius citationis per quos-
cunque suos ministros facere possunt, ibid.

Citanda denuo non est pars litigans, si verbo, vel
facto satis significavit, quòd coram hoc iudice
hanc causam agere velit. p. 197. n. 1. citari ta-
men iterum debet quoad alios articulos, & sen-
tentiam, si tantum quoad unum articulum cau-
sæ contumax fuit. ibid.

Citatio una non sufficit, ut in bona alterius missio
fieri possit. p. 200. n. 1.

Citatus à duobus superioribus non subordinatis, pro
eodem tempore, cui parère debeat? p. 522.
num. 3.

Citanti nuntio sine litteris & testimonio quando
credendum? p. 523. n. 4.

Citatus ad locum iudicii non securum quid facere
possit, & debeat? p. 546. n. 1. & seqq.

Clausula addita in rescripto conventionis, ut proce-
datur, *appellatione remotà*, etiam observari de-
bet in causa reconventionis. p. 92. n. 1.

Clausula: *salvo omnibus exceptionibus, ac defen-
sionibus*: liti contestatæ addita, quid operetur?
p. 97. n. 3.

Clausula generalis: *non obstantibus prioribus lite-
ris*: quando revocet priores? p. 186. n. 2.

Clausula: *salvo iure addendi & demendi*: libellis
addita, parùm vel nihil operatur. p. 342. n. 1.

Clausula: *appellatione remotà*: quid operetur? p.
466. n. 1. & seqq. & p. 552. n. 2. & p. 553. n. 3.
& quem effectum habeat privilegium, ut ab ali-
quo appellari non possit? ibid.

Clausula: *appellatione remotà*: uni articulo in re-
scripto apposita, utrum ad alios etiam eiusdem
causæ articulos se extendat? p. 540. n. 2.

Clausula in rescripto, vel alia dispositione posita,
ad quæ se extendat? p. 576. n. 1.

Clausula rescripti ad lites ad incidentes quæstiones
extendenda non est. p. 532. n. 1.

Clausula in rescripto ad lites latam sententiam con-
firmante: *non obstantibus prioribus litteris iusti-
tiæ & veritati præiudicantibus*: quid operetur?
p. 595. n. 2.

Clausulæ: *sicuti provida gestum est*: quis sensus? p.
603. n. 2.

Clericorum exemptio à seculari iurisdictione nullà
consuetudine, quamvis immemoriali, tolli po-
test. p. 18. n. 1. nisi innitatur illa privilegio apo-
stolico. n. 3.

Clericus ob crimen depositus non hoc ipso etiam
excidit fori privilegio. p. 21. n. 1. quando tamen
eo privari possit? n. 2. & seqq.

Clericus privatus fori privilegio, vel actualiter de-
gradatus, sit de foro seculari, & juxta leges il-
lius puniri potest. p. 21. n. 3. quamvis non tenra-

tur prælatus ecclesiasticus semper eum tradere
potestati seculari. p. 22. n. 7.

Clericus in prima instantia coram suo proprio E-
piscopo conveniri debet. p. 43. num. 3. nec po-
test alieno iudici ecclesiastico sine consensu
sui ordinarii se subiicere. p. 71. n. 2. secularis
verò iudicis iurisdictioni nec cum consensu or-
dinarii sui se subiicere potest. p. 72. n. 4. nec re-
spondere debet coram iudice laico, casu quo de
rebus ad clerici dominium spectantibus conve-
niatur possessor laicus. p. 111. n. 8. si tamen lai-
cum emptorem, cui rem vendidit, de evictione
defendere velit, debet coram laico magistratu
agere. ibid. & potest etiam sine consensu sui or-
dinarii in quoscunque arbitros compromittere,
circa bona sua patrimonialia, aut alia, quæ alie-
nare potest. p. 80. n. 4.

Clerici coniugati, qui privilegio fori gaudent, gau-
dent eo non tantum in criminalibus, sed etiam in
civilibus. p. 44. n. 2. quo ipso etiam privilegio
gaudent eorum uxores. ibid.

Clericus laicum conveniens actione personali, vel
reali, coram quo iudice convenire debeat? p. 48.
num. 1.

Clericus in feudi leges committens, an, & quando
feudatariorum pœnas incurrat? p. 51. n. 4. & à
quo puniri possit? n. 5.

Clericis quando & quomodo permissum sit jurare?
p. 113. n. 7. & 9.

Clericus agens coram iudice laico contra Reum
laicum de calumnia jurantem, loco juramenti
calumniæ fidem suam interponit, & sacrum ordi-
nem. p. 113. n. 10.

Clericus in causa suæ ecclesiæ testis esse potest. p.
228. n. 1. quando contra propriam ecclesiam te-
stari possit? p. 264. n. 5. & 6.

Clericus concubinarius publicus quomodo olim &
hodie puniendus sit? p. 258. n. 6.

Clericus in nulla causa à seculari magistratu cogi
potest ad testimonium dicendum, p. 263. n. 2.
valet tamen testimonium illius, si, parte nihil
opponente, admittatur. p. 264. n. 3. imò in
contractibus & testamentis licitè etiam, quam-
vis superioris licentia petita non sit, rogatus in
testem adhibetur. n. 4.

Clerici tam delegati, quam ordinarii iudices esse
possunt, in causis civilibus. p. 343. n. 4.

Clericus iniuste coactus ad resignandum suum be-
neficium, cum juramento, quòd nolit illud re-
petere, ad quid teneatur? p. 372. n. 1.

Clericus de periurio convictus beneficiis suis pri-
vatus est. p. 376. n. 1.

Clerici in sacris constituti, si propter crimina de-
ponendi vel degradandi sunt, à quo, & in quo-
rum præsentia fieri hoc debeat? p. 461. n. 1. & 2.

Clerici percussor, utrum, & quando citandus & de-
nuntiandus sit? p. 517. n. 1.

h h h 3

Cleri-

- Clericus in causa etiam civili à suo magistratu ecclesiastico incarcerari, & torqueri potest. p. 558. n. 1.
- Clerici, non quidem personaliter, sed per laicum vendere possunt, erectâ tabernâ, carnes, vinum, aut alia, quæ ex propriis prædiis colligunt. p. 574. num. 2.
- Compensationi in debitis quando locus sit? p. 346. num. 1.
- Compromissum nomine ecclesiæ, aut dignitatis, cum superioris consensu factum, etiam successorem obligat. p. 313. n. 1. solvitur tamen hoc nonnunquam non tantum per mortem compromissarii, sed hoc etiam procul discedente, nec brevi redituro. n. 2.
- Compromitti potest pro satisfactione iniuriæ in partem, quæ iniuriam passa est, quod standum sit scilicet eius arbitrio. p. 389. n. 1.
- Compromitti potest eâ conditione, ut compromissarii eligant, in quem omnes capitulares exquisitis eorum voluntatibus consenserint. p. 544. num. 2.
- Confirmare actum aliquem quid sit? p. 590.
- Confirmatio rei litigiosæ à superiore facta quando robor aliquod habeat? p. 591. n. 1.
- Confirmatio alia est in forma ordinaria, seu communi, alia in forma speciali. p. 591. n. 3. & 5. quid sit utraque, & quæ utriusque vis? ibid. & unde colligi possit, eam esse in forma communi, vel speciali? p. 592. n. 6. & seqq.
- Coniugum iuramentum, de non utendo matrimonio, quando valeat? p. 390. n. 1. & 2.
- Coniuges, qui mutuo consensu continentiam voverunt, si postmodum adulterium committant, aut unus eorum, aut uterque, utrum ad innocentis, aut utriusque Rei petitionem, matrimonium redintegrare possit Episcopus? p. 390. n. 4.
- Consanguinitatis schema afferri debet secundum canonum formam, si de valore matrimonii dubitetur. p. 281. n. 1.
- Consuetudo laicorum abrogans solennitates, ad bonorum ecclesiasticorum alienationem, de jure canonico requisitas, irrationabilis est. p. 466. num. 2.
- Consuetudo non prævalet legi prohibenti eam introduci. p. 466. n. 3.
- Consuetudine utrum introduci possit, ut unus in eadem ecclesia dignitatem v. g. & canonicatum habens, duo vota habeat in capitulo? p. 470. num. 12.
- Contractui venditionis si modus adiciatur, gravans emptorem, in partem pretii computari debet. p. 347. n. 3.
- Contumax quis dicatur? p. 104. n. 1. quæ pœnæ, & quæ remedia in jure statuta sint contra contumaces ad instantiam partis? p. 105. n. 2.
- Contumaciter absente Reo, quando possit ad instantiam partis, antelitem contestatam, ad testium receptionem, aut sententiam definitivam procedi? p. 105. n. 3. & 4. & p. 294. n. 2. si de valore electionis agatur? p. 192. n. 3.
- Contumax, si in jus vocatus non venerit, juxta juris civilis rigorem puniri potest, non autem secundum benignitatem canonicam, modo post decretum primæ missionis cautionem offerat de parendo juri. p. 185. n. 1.
- Contumaciter absentem reum, post litem contestationem, denuo quidem citare potest iudex, non tamen tenetur. p. 188. n. 2. quomodo contra eum procedere possit ad instantiam partis? ibid. si tamen contra eum in eius absentia recepti sint testes, ad audiendam sententiam definitivam iterum, & quidem peremptoriè, citari debet. p. 294. n. 3.
- Contumax ad expensas, & interesse parti ex contumacia læsæ tenetur, jure naturali. p. 186. juxta juratam partis assertionem, & iudicis taxationem. p. 200. n. 2.
- Contumax prius non auditur, quàm adversario expensas solverit, ob illius contumaciam necessariò factas. p. 190. n. 3.
- Contumax, cuius nondum confirmati, aut confirmati electio impugnatur, quanto tempore expectandus sit? p. 192. n. 5. & utrum post tempus præfixum audiatur? n. 6. aut quomodo contra eum procedere possit iudex? ibid.
- Contumax censetur Actor, si in termino non compareat, ad quem citari Reum voluit. p. 156. n. 1. cautionem ordinariè fidei iussoriam, aut pignoratitiam præstare debet, si Reum iterum citari velit. n. 2.
- Contumax si voluntatem tantum habuit cautionem præstandi de parendo juri, & in effectu eam non præstitit quando declinet pœnam contumaciæ? p. 198. n. 2. & quando restitui debeat? p. 199. num. 1. & 2.
- Contumax non censetur, qui nuntio citanti extra iudicium respondet, quod comparere nolit. p. 523. n. 6.
- Conventus in quibus causis agere possit sine consensu prælati? p. 19. n. 4.

D.

Debitoris inopia quando suspendat processum, aut executionem sententiæ de solutione lætæ? p. 176. n. 1. & 2.

Decimarum jus in laicos, an, & quomodo transferri possit? p. 433. n. 1. & seqq. præscribere tamen illud nullo unquam tempore, neque immemoriali, possunt laici p. 434. n. 5. habent tamen præsumptionem juris de legitimâ concessione, si per tempus immemorabile, assistente sibi publicâ famâ, et opinione, illas habuerint. n. 6.

Decimæ prædiales, & oblationes ex ecclesia filiali provenientes, uti & jus funerandi de jure communi

- muni ad matricem ecclesiam parochialem pertinent. p. 437. n. 1.
- Denuntians crimen ad emendandum delinquentem, vel ad proprium suum interesse, quid probare debeat? p. 26. n. 3. utrum & quando iudicalem hanc denuntiationem inter personas laicas ad iudicem secularem ecclesia remittat? n. 4.
- Denuntiatio contra sententiam iniuste latam, ipso tamen iure validam, quando admittatur? p. 27. n. 7. 8. & 9.
- Denuntiatio criminosa in iudicio de sociis criminis, ut fidem mereatur in illis casibus, in quibus fieri potest, quid requirat? p. 214. n. 8. & seqq. quando fidem mereatur, ut ad ulteriora, capturam etiam, & torturam, ex officio iudex possit procedere? p. 217. n. 16. & seqq.
- Denuntiatio adminiculata quæ sit, & quæ non adminiculata? p. 217. n. 17.
- Denuntiationes quæ sint consentientes, & quæ singulares ac separatæ? p. 219. n. 20.
- Denuntians iudici crimen, vel impedimentum matrimonii, quando possit adhiberi ut testis? p. 229. n. 1. p. 253. n. 1. & p. 254. n. 2. & 3. & quando in iudicio publicus etiam denunciator adhiberi possit ut testis? p. 331. n. 1. & 2.
- Depositi quæ sit merè negativa, & quæ negans? p. 241. n. 1. hæc directe probari potest, non autem illa. ibid.
- Dilatio quid, & quotuplex sit? p. 122. quæ peremptoriæ censeantur? p. 123. à quo, quomodo, & quot probatoriæ tam in civilibus, quam criminalibus concedantur? ibid. in causis spiritualibus, quamvis necessariæ negandæ non sint, superflue tamen sunt amputandæ. p. 124. n. 1.
- Dilationes si vel breves nimium, vel longæ nimium concedantur, utrum & quando censeantur partes litigantes gravari, ut iusta illis sit causa appellandi? p. 125. n. 5. quid consultum sit in casu abbreviatæ dilationis tam iudici, quam parti litiganti? p. 124. n. 2. & p. 125. n. 4.
- Dilatio deliberatoria novâ quando Reo concedenda non sit? p. 125. n. 1.
- Domesticorum nomine qui veniant? p. 279. n. 2.
- Domicilium mutans quando prioris domicilii iurisdictione liberetur? p. 73. n. 2. potest tamen, si in priore domicilio contraxit, ad placitum actoris, vel in posteriore acquisito, vel in priore mutato conveniri. ibid.
- Domicilium qui constituit extra locum originis, amittit in nostra Germania jura originalia, saltem quo ad onerosa. p. 43. n. 4.
- Donationes omnium bonorum tam presentium, quam futurorum in favorem ecclesiæ, aut alterius piæ causæ factæ, valent. p. 233. n. 2. quæ requirantur, ut factæ à novitiis validæ sint? ibid.
- Donatio facta Monasterio à professo, quando revocari possit, irrita professione? p. 245. num. 3.
- Dotalis rei, & donata propter nuptias, alienatio nem, quomodo jura civilia prohibeant? p. 395. n. 1. & seqq. quando tamen, & quomodo mulier cum faciens obligetur? p. 396. n. 5.

E.

Ecclésiæ jura si lædantur, potest superior ex officio inquisitionem facere. p. 395. n. 3. Una Ecclesia cum altera utrum, & quomodo permutari possit? p. 415. n. 2.

Ecclesiæ nondum exstructæ donari nihil potest, quamvis hæreditatis, legati, aut alterius dispositionis, mortis causâ factæ, capax sit. p. 500. n. 5. Ecclesiæ vacantis bona administrare, aut custodire, ad quem pertineat? p. 550. n. 2. & 3.

Electio cuius sit in alternativis? p. 139. n. 3.

Electi confirmatio ubi faciendâ? p. 527. n. 1. & 2.

Episcopi quomodo cum clericis criminosis habere se debeant, & possint, quo ad poenas canonicas imponendas, tollendas, aut mitigandas? p. 8. n. 5. & seqq. & utrum post latam à se privationis sententiam, si vitam emendaverit reus, dispensativè eum restituere possit Episcopus? p. 9. n. 8. quid possint circa absolutionem lapsorum in hæresin ab excommunicatione papali? p. 9. n. 9. & 10.

& denique, an, ac quando possint dispensare cum clericis in hæresin lapsis, & jam ecclesiæ restitutis, non tantum ad ordinum susceptorum exercitium, sed etiam ad maiores ordines, & beneficia? p. 10. n. 11.

Episcopus utrum, & quando in causis propriæ ecclesiæ, aut ad ipsum Episcopum, vel dignitatem Episcopalem spectantibus, iudex esse possit? p. 24. n. 4. & 5. aut quando extrajudicialiter ad defendenda sua jura per censuras procedere possit? n. 6. pro iuribus ecclesiæ suæ per procuratorem agens quando possit esse testis? p. 256. n. 7. negligente tamen eo, & capitulo, pro iuribus ecclesiæ suæ agere, quilibet illius ecclesiæ clericus ad agendum admittitur, etiam sine mandato. p. 293. n. 1.

Episcopi Diocesis suæ expulsi, ita, ut nec per Vicarium jus in ea dicere possint, in vicina diocesi in suos subiectos exercere jurisdictionem possunt. p. 62. n. 10. modò hi ultra duas diocetas, à sine diocesis computandas, non evocentur. ibid.

Episcopus præscribere potest contra monasterium, ut in signum subiectionis certam sibi pensionem solvat. p. 153. n. 1. ex sola tamen annua præstatione, etiam ut debita, non probatur subiectione. p. 155. n. 6.

Episcopo agenti nomine Ecclesiæ, obici non potest spoliatio ab illo, ut privato homine, facta. p. 183. n. 6.

Episcopus jurans in aliqua, quæ vergunt in Episcopatus præiudicium, non obligatur juramento. p. 394. n. 1. Utrum, & quando donare possit aliquid capitulo de redditibus suæ mensæ? n. 2.

Episcopus quid juris habeat, spectato communi jure,

- jure, in ecclesias, & loca sacra suæ diœcesis? p. 415. n. 3.
- Episcopus, nec cum consensu sui capituli, ecclesiam suæ diœcesis totaliter à se eximere potest. p. 473. n. 6.
- Episcopus quando contra suum subditum provocare possit ad Metropolitanum? p. 559. n. 4. & 5.
- Error facti in iudicio, lite nondum finitâ, commissus, ostendi, & revocari potest. p. 221. n. 1. quomodo probetur hic error? n. 3.
- Error levis scriptoris non vitiat rescriptum Principis, si de mente principis constet. p. 348. n. 1.
- Exceptio fori declinatoria alia est ratione personæ, alia ratione causæ, alia ratione loci. p. 75. n. 1.
- Exceptiones aliæ sunt dilatoriae, aliæ peremptoriae. p. 96. n. 1.
- Exceptiones dilatoriae quando opponendæ? p. 96. & p. 97. num. 3. utrum & quando iudex certum tempus determinare possit illis opponendis? p. 410. n. 1.
- Exceptiones peremptoriae quando opponi possint? p. 97. n. 4. & 5. & p. 99. n. 10. & seqq. p. 133. n. 1. p. 198. n. 2. p. 568. n. 1. quando de eis cognosci debeat? p. 133. n. 2. p. 182. n. 1. & quomodo procedere possit iudex? p. 133. n. 3. & 4.
- Exceptio litis finitæ, aut quæ alia, per quam ipso jure excluditur actio, quando admitti debeat? p. 97. n. 6. & p. 98. n. 7. & 8.
- Exceptiones, quæ ex jure nascuntur, potest, tacente Reo, ex officio opponere iudex; non autem eas, quæ ex facto nascuntur. p. 98. n. 9.
- Exceptio spoliationis ab alio factæ utrum, & quando possit objici, per modum exceptionis, agenti civiliter, aut criminaliter? p. 182. n. 2. & 3.
- Exceptio spoliationis cui competat? p. 182. n. 2. & p. 183. n. 5.
- Exceptiones frivolarum amputari debent. p. 189. n. 1. & qui temerè exceptionem opponit, si in probanda ea deficiat, statim interlocutoriè condemnandus est ad expensas, induciarum tempore factas, adversario solvendas. p. 190. n. 3.
- Exceptio, opposita contra testium habilitatem, ordinariè non impedit eorum receptionem. p. 258. n. 9. potest tamen appellari, si iudex eam exceptionem non admittat. ibid.
- Exceptio contra personas testium nec dilatoria propriè, nec peremptoria est, sed de utraque participat. p. 289. n. 3.
- Excipi contra testium personas quando possit? p. 407. n. 1.
- Excipiens, aut replicans, contra adversarii intentionem, vel exceptionem, non ideo fatetur eam. p. 416. n. 6. & 7.
- Exceptio peremptoria, quæ non excludit actionem, repelli debet. p. 419. n. 1. uti & replicatio, quæ non excludit exceptionem. ibid. aliàs contra iudicem appellari potest. ibid.
- Exceptio rei judicatæ non competit, cessante causa, ob quam sententia lata est. p. 425. n. 4. quando ea admitti debeat? p. 427. n. 1. & p. 428. num. 3.
- Exceptiones, quæ post sententiam latam opponi possunt, possunt opponi etiam coram executore, cui commissæ est latæ sententiæ executio. p. 462. n. 1. & 2. quid executori in casu talis oppositionis faciendum? n. 3.
- Exceptio reculatoria iudicis ad dilatorias exceptiones pertinet. p. 485. n. 2. quando opponi debeat? ibid.
- Excipere contra legitimè confirmatum, vel cui collatio beneficii facta jam est, quando liceat? p. 546. n. 5.
- Excommunicatus maiore excommunicatione, quamvis vitandus non sit, agere non potest in iudicio. p. 16. n. 1. & p. 413. n. 3. ita ut à quovis repelli possit. p. 16. n. 2. & 4. acta tamen iudicii, si contra eum exceptum non sit, valent. n. 3. & potest à Reo compelli ad prosequendam causam, si agere cœperit, & non fuerit repulsus. p. 17. n. 4. potest etiam ut Reus in iudicio conveniri. ibid. & p. 413. n. 3. & consequenter omnia media ad defendendum necessaria, illi permessa sunt. ibid. extrajudicialiter tamen gravatus appellare non potest. p. 413. n. 3. nec reconvenire actorem in alia causa. p. 17. n. 4. Conveniens tamen magis est, ut per procuratorem in iudicio compareat. n. 5.
- Excommunicationis exceptio obest etiam Reo voluntario. p. 17. n. 4. & p. 409. n. 1. quando ea opponi possit? p. 427. n. 3. & p. 404. n. 2. & 3. quot modis opponi possit hæc exceptio? p. 427. num. 3.
- Excommunicatus etiam vitandus in casu instituenti indigni ad beneficium, aut confirmandi electi, opponere se potest. p. 17. n. 4.
- Excommunicatus, de debiti solutione in iudicio conventus, an, & quomodo compensationem objicere possit? p. 413. n. 5.
- Excommunicationis exceptio si iudici objiciatur, quis de ea cognoscere possit? p. 427. n. 4.
- Excommunicatio post appellationem interpositam lata quando valida, aut irrita sit? p. 520. n. 1. & quando à taliter excommunicato celebrante incurratur irregularitas? n. 2. & 3. quid de extrajudiciali appellatione? p. 551. n. 1.
- Excommunicatus si appellavit, utrum absolvi debeat, non obstante appellatione? p. 528. n. 4. & 5.
- Excommunicatio ab homine infligi non potest, nisi præcesserit monitio canonica. p. 529. n. 1. & p. 565. n. 1. 2. & 3. quod idem de aliis censuris intelligi debet. p. 529. n. 2. nisi puræ pœnæ rationem habeant. ibid.
- Executor merus quando exequi debeat sententiam latam,

- latam, etiam si noverit eam, esse injuriam? p. 462. n. 5. & 6.
- Executionem latæ sententiæ utrùm judex parti committere possit? p. 463. n. 7.
- Executor missus ad possessionem rei tradendam; ex 1. aut 2. judicis decreto, quomodo eam tradere debeat? p. 464. n. 4.
- Executor merus de qua exceptione cognoscere possit? p. 476. n. 5.

F.

- F**œminæ utrùm comparere, aut cogi possint, ut personaliter in judicio compareant, causâ testimonii ferendi? p. 40. n. 1. 2. & 3.
- Fœminæ testimonium in quibus causis, & in quo foro recipiatur? p. 251. n. 1. & seqq. in testamentis, quæ omnem solemnitatem requirunt, testes esse non possunt. p. 252. n. 8.
- Fœmina, si fidei iuramentum adiecerit, obligatur. p. 376. n. 7.
- Feriæ in quo differant à dilationibus? p. 128. quæ sit earum inter se differentia? p. 132. n. 9.
- Feriæ si sint sacræ, utrùm, & quomodo actus judiciales in illis exerceri possint? p. 130. n. 1. & seqq. si sint politicæ, quid circa judicialia exercenda fieri possit? p. 132. n. 9. & utrùm feriis repentinis possint renunciare partes? ibid.
- Fictio juris quid sit, & in quo differat à præsumptione? p. 360. n. 6.
- Filius familias in quibus causis suo nomine stare, aut non stare possit in judicio, sine consensu patris? p. 42. n. 5.
- Filius familias miles ex pecunia sibi credita, etiam sine parentis voluntate, obligatur. p. 59. n. 7.
- Forum judicis competentis, qui ab eo per citationem præventus est, declinare in ea causa non potest. p. 72. n. 1.
- Forum sortiri quis solet ordinariè vel ratione delicti, vel ratione contractûs, vel ratione domicilii, vel ratione rei sitæ in territorio. p. 75. n. 2. extra ordinariè quando quis Romæ conveniri possit? p. 79. n. 21.
- Forum ratione contractûs quis sortiri dicatur? n. 78. n. 15. quomodo peregrini? n. 16. quomodo, qui promittit, se soluturum in loco? p. 70. n. 2. & 5. quomodo cum contrahentibus procedere possit loci judex? p. 78. n. 17. & p. 81. n. 5.
- Forum ratione domicilii, ut quis sortiat in aliquo loco, quid requiratur? p. 68. n. 2. quomodo jurisdictionem in talem habeat judex domicilii, etiam, dum extra domicilium moratur? p. 78. n. 18. quid de illis, qui quasi domicilium in loco aliquo habent? n. 19.
- Forum ratione delicti quis sortiat? p. 75. n. 3. & seqq. quomodo mandans, aut ratam habens nomine suo factam occisionem. v. g. aut infligens in hoc territorio vulnus lethale, ex quo in altero

- quis moriatur? p. 76. n. 7. quomodo discedens ex loco delicti, ante, vel post citationem, liberetur, vel non liberetur à fori huius jurisdictione? n. 8. quid circa taliter fugitivum possint, aut iudicis delicti officiales, fugientem persequentes, aut judex alterius loci, in quem confugit? n. 9. & seqq. & quæ poenâ denique puniri possint delinquentes peregrini in alieno territorio? p. 77. num. 13.

- Forum ratione rei sitæ quomodo quis sortiat? p. 45. n. 2. & p. 79. n. 20.
- Fructus post litem contestationem percepti restitui debent à possessore, si hic in judicio succumbat. p. 212. n. 2.
- Fructus ex pignore percepti computantur in sortem, deductis tamen expensis, in rem oppignoratam factis. p. 371. n. 1.

I.

- Ignorantia non præsumitur in proprio facto, nisi diuturnum tempus intercesserit. p. 127. n. 2.
- Indicium quid sit, & quæ eius divisiones? p. 359. num. 3.
- Indicia plura simul juncta movere possunt judicem ad judicandum, subesse dirimens impedimentum matrimonii. p. 364. n. 3.
- Infamiam juris contrahit, qui actione iniuriarum damnatur. p. 489. n. 1. quæ tamen cautela adhibita hæc infamia nonnunquam evitari possit? p. 490. n. 4.
- Infamiam juris notatum, in integrum restituere, ad quem pertineat? p. 490. n. 3. & 5.
- Inquisitio fieri debet non tantum super prælato, sed etiam super membris, si accusatus ille sit de criminibus, quæ sine locis committi non solent. p. 488. n. 3.
- Inquisitor ad corrigendum à Papa constitutus, etiam beneficio privare potest. p. 488. n. 5.
- Instrumenta propria quando Reus conventus actori, & quando actor Reo edere teneatur? p. 223. n. 1. & 2. & p. 224. n. 7. quid de communibus utrique parti litiganti instrumentis? p. 223. n. 3. & seqq. & p. 349. n. 3. possunt etiam cogi ad edenda instrumenta, & libros rationum suarum, qui de fraude suspecti sunt. p. 224. n. 8.
- Instrumentum in judicio arguens de sigillo adulterino admitti debet ad probandum. p. 228. n. 2.
- Instrumentum ad perpetuam rei memoriam quando, & quomodo confici possit? p. 301. n. 2. & seqq.
- Instrumentum, aut privilegium, si de eius tenore dubitatur, in loco securo inspiciendum tradi debet, aut exemplari. p. 338. n. 1.
- Instrumenta in quibus casibus produci possint, postquam in causa conclusum est? p. 345. n. 1.
- Instrumentum vacillat, si testes subscripti, vel inscripti negent, se interfuisse. p. 347. n. 4.

- Instrumentum** manu Notarii debite confectum, & testium depositio, an semper parem probandi vim habeat? p. 347. n. 6.
- Instrumento** ut testes subscribant, magis expedit, quam ut inscripta tantum eorum nomina sint. p. 347. n. 5.
- Instrumenta** contraria si à partibus diversis producantur, cui fides haberi debeat à iudice? p. 349. n. 3.
- Instrumenta** qui producit, utrum omnia in eis contenta fateri censetur? p. 349. n. 2. & p. 417. num. 9.
- Instrumentum** exemplatum nullam fidem facit, si de testibus, aut partium, quarum interest, presentia, aut rogatione nullam mentionem faciat. p. 353. n. 4.
- Instrumentum**, quod putatur amissum, utrum & quomodo denuo confici possit ad faciendam auctoritatem publicam? p. 353. n. 5. & quid de antiquis renovandis? p. 596. n. 2. & p. 597. n. 4.
- Instrumentum** à se, vel ab alio, mandato suo falsatum, in iudicio producens, an cadat causa? p. 417. n. 8.
- Interdicto unde vi** utrum conveniri etiam possit, qui mandavit alterius spoliationem, aut ratam habuit? p. 176. n. 4.
- Interdicto unde vi**, aut *retinenda*, qui agit, quid probare debeat? p. 177. n. 1. & 2.
- Interdictum** possessorium spoliato utrum contra heredem etiam spoliantis conveniat, aut alium eius successorem? p. 179. n. 1. & seqq.
- Interdicto retinenda** duobus modis agi potest. p. 238. n. 9.
- Interdictum**, quæ est censura, ferri potest sub modo, & conditione certa. p. 559. n. 6.
- Judex** ex officio supplere debet defectum requisitæ solemnitatis. p. 19. n. 2.
- Judex** in propria causa quis, & quando quis esse possit? p. 23. n. 2. & p. 24. n. 3.
- Judex** consimilem causam agitans cum alio, recusari potest. p. 33. n. 2.
- Judex**, si procedat contra electum, ad instantiam opponentis, qui velit inquisitionem prosequi, admittere debet exceptiones, quæ promoventi inquisitionem opponuntur. p. 34. n. 1.
- Judex**, cuius jurisdictionem fundat annexa causæ qualitas, ad principalis causæ cognitionem quando & quomodo descendere possit? p. 48. n. 2. & 3.
- Judex** incompetens nec facere, nec imperare potest executionem, quamvis propria Rei confessio, aut liquidæ probationes habeantur. p. 82. num. 1.
- Judex** sanguineus, vel amicitia, cum capitali partis inimico junctus, recusari ab hac potest. p. 106. num. 1.
- Judex**, nisi supremus sit, & causa sit notoria, ad in-
- mora periculum judicare non potest parte absente & non citatâ. p. 141. n. 2. & 3.
- Judex**, nisi supremus sit, non debet de illis cognoscere, aut pronuntiare, quæ in iudicium delucta non sunt. p. 147. n. 4.
- Judex** idem quando de causa proprietaris, & possessionis cognoscere possit? p. 141. n. 1. & p. 148. n. 2.
- Judex** ex officio restituere nonnunquam potest Ecclesias, aut alias causas favorabiles, spoliatas, contra quemcunque bonæ fidei possessorem, modo antiquiorem possessionem illæ ostendant, p. 180. n. 8.
- Judex** accusato criminaliter, exceptionem spoliationis ab alio factæ obiciendi, in casu, quo hæc obici potest, debet certum tempus præfixere, intra quod res suas in iudicio repetat. p. 183. n. 4. vel si negligat, adversario respondeat. ibid.
- Judex** procedens ad ulteriora, postquam de exceptione dilatoria, aut peremptoria cognovit, tacite censetur pronuntiare super exceptione non admittenda. p. 182. n. 1.
- Judex** quæ supplere debeat, si parte absente, aut præsentem procedat? p. 203. n. 5.
- Judex** de jure superstitis, cum altero de beneficio litigantis, adhuc ex officio inquirere potest, etiam si hio moriarur, aut juri suo, vel liti renuntiet. p. 208. n. 4.
- Judex**, qui officio suo functus est, dicendo sententiam, quid agere debeat, casu quo victus condemnandus est ad expensas? p. 210. n. 4.
- Judex** quæ observare debeat, ut juridicè interroget Reum, de sociis criminis, in illis casibus, in quibus hoc licet? p. 214. n. 8. & seqq.
- Judex** in questionibus facti, notitiam ipsius excedentibus, quorum peritorum in ea re iudicio uti debeat? p. 228. n. 4. & 5. p. 245. n. 2.
- Judex** certum tempus præscribere potest, intra quod testes produci, & contra eos opponi debeat. p. 237. n. 4.
- Judex** ex officio formabit interrogatoria, super quibus testes examinentur, si pars litigans rectè ea non formaverit. p. 238. n. 6.
- Judex** procedere non potest contra citatum quidem legitime tamen absentem. p. 250. n. 2.
- Judex** in causa, quam iudicat, lite coram ipso pendente, quomodo testis esse possit? p. 285. n. 6. & 7.
- Judex** quando possit publicatis jam attestationibus iterum examinare testes eosdem, vel alios, super iisdem articulis? p. 315. n. 1.
- Judex** non facile condemnare debet aliquem de gravi crimine ex solis præsumptionibus. p. 365. n. 3. nec facile ad inquisitionem etiam, contra personam excellentem, ex quavis delatione, aut rumore procedet. p. 366. n. 3.
- Judex** ex officio, etiâ nemine instante, inquirere, & procedere potest, ad dissolvenda debita, si agatur de animæ periculo. p. 385. n. 3.

- Judicis excommunicati gesta quando nulla sint?** p. 491. n. 1.
- Judices diversi, si ordinarii sint, & tamen in eadem causa diversas sententias ferant, cuius sit præferenda?** p. 494. n. 1. & seqq. quid faciendum, si ita discordent duo delegati? p. 495. n. 8. quid si duo arbitri, aut arbitratores? n. 9.
- Judex, qui malè judicavit, quomodo litem suam faciat, qua actione, & quando conveniri possit, & quibus pœnis subiacet?** p. 496. n. 4. seqq.
- Judex, à quo fuit appellatum, quando citari debeat ad processum suum defendendum?** p. 566. n. 9.
- Judex, qui dilationem concessit ex partium consensu an eam revocare possit, sine harum consensu?** p. 574. n. 4.
- Judex, exceptionem repellens, quando gravare censetur?** p. 575. n. 1. & seqq.
- Judex inferior quid possit circa confirmata à superiore?** p. 593. n. 1. & seqq.
- Judex appellationis quomodo procedere debeat?** p. 80. n. 2. p. 347. n. 8. & 9. p. 536. n. 12. & p. 580. n. 4. quomodo pronuntiare debeat in causa appellationis? p. 474. n. 4.
- Judex appellationis cognoscens de causa principali, utrum, & quando cognoscere etiam possit de salariis procuratorum in hæc causa?** p. 81. n. 4.
- Judex appellationis, ad quem appellavit, qui declinatoriam jurisdictionis, aut dilatoriam opponens auditus non fuerat, de principali causa cognoscere non potest, nisi expressè hæc illi commissa fuerit.** p. 418. n. 1.
- Judex appellationis utrum, & quando citans partes exprimere debeat causam citationis?** p. 581. n. 2. quando ulteriorem processum inhibere possit judici à quo? p. 582. n. 4. & 5. p. 585. n. 1. 2. & 3.
- Judex causarum feudalium quis sit?** p. 11. n. 2. 3. & 4. p. 56. n. 5. & p. 50. n. 1. & 2.
- Judicis ecclesiastici est, cognoscere de causa juris patronatus: accessorie tamen potest hæc cognitio etiam esse fori secularis.** p. 5. quomodo ad eum spectet judicare de jure sepulchri? ibid.
- Judex Ecclesiasticus, & secularis, ad executionem justæ sententiæ se mutuo juvare debent.** p. 7. n. 3.
- Judex Ecclesiasticus cognoscere potest de causis fori secularis, deficiente in foro seculari justitiâ, non autem vicissim.** p. 33. n. 2.
- Judex Ecclesiasticus, litigante in foro Ecclesiastico laico cum clerico, servat leges fori Ecclesiastici.** p. 33. n. 1.
- Judex Ecclesiasticus in crimine mixti fori contra laicum procedere potest, ad pœnas etiam civiles, convenientes, præveniendò laicum magistratum.** p. 53. n. 4.
- Judex Ecclesiasticus in causis merè temporalibus ad forum secularis principis spectantibus se non immiscet, seclusà necessitate.** p. 56. n. 1.
- Judex Ecclesiasticus etiam de causa dotis cognoscit, si accessorie hæc ratione divortii in judicium deducta est.** p. 56. n. 2.
- Judex Ecclesiasticus quando cognoscat in causa matrimoniali super possessorio, & quando secularis judex sit competens?** p. 169. n. 2.
- Judex ecclesiasticus de iniuriâ, clerico quo ad propriam personam, illata à laico, cognoscere potest.** p. 319. n. 1. & testes ad testificandum necessarios compellere. ibid.
- Judex ecclesiasticus quinam comprehendatur sub pœnali constituit. c. cum ætemi de sent. & re judic. in 6. in malè judicantes lata?** p. 496. n. 1. & 2.
- Judici ecclesiastico competit indirecte jurisdictio erga infideles.** p. 530. n. 2.
- Judex ecclesiasticus an, aut quando possit præcepta sua sub comminatione censuræ incipere?** p. 565. n. 3.
- Judex laicus contra clericos judicialiter procedens, ex tacito mandato Episcopi, nullam incurrit excommunicationem.** p. 44. n. 1.
- Judex laicus in causa, quam coram ipso proposuit clericus, quomodo cognoscere possit, si quid per modum exceptionis à Reo opponatur, aut per modum connexionis petatur?** p. 91. n. 6.
- Judex laicus de causis ecclesiasticis quando cognoscere, aut non cognoscere possit?** p. 137. n. 3.
- Judex laicus, ut judicet secundum canones, si agatur de vitando peccato, etiam per censuras compelli potest.** p. 406. n. 2.
- Judex ordinarius potest causam alteri delegare, nihil requisito consensu partium.** p. 43. n. 2.
- Judex ordinarius quo jure recusari possit, & quomodo?** p. 55. n. 2.
- Judex ordinarius coram suo Vicario, in causa, quæ coram eo agitur, testis esse potest, & delegatus coram suo delegato, si necessitas hoc exigat.** p. 300. n. 4.
- Judex delegatus utrum exequi possit, quam tulit sententiam, ex verbis commissionis, & loci consuetudine potissimum desumi debet.** p. 47. n. 3. delegatus tamen à Papa ordinariè eam exequi possunt. n. 4.
- Judex delegatus utroq; jure recusari potest.** p. 55. n. 3.
- Judicis delegati processus, & sententiæ, irrita sunt, si forma mandati non observetur.** p. 181. n. 2.
- Judex delegatus officio suo defunctus censetur, si secundum totam causam pronuntiavit, non autem, si secundum partem tantum.** p. 209. n. 2.
- Judex delegatus ecclesiasticus potest quoscunque jurisdictioni spiritali delegantis subiectos censuræ supponere, si delegatam sibi jurisdictionem impedire conentur.** p. 293. n. 4.
- Judex delegatus ante litis contestationem removeri debet, ad partis instantiam, si testimonium illius parti necessarium est, in illa causa.** p. 300. n. 1. vel si totam causam ab initio statim alteri subdelegavit, testis in ea causa esse potest. n. 3.

- Iudex delegatus non potest exire locum commif-
fionis. p. 418. n. 3.
- Iudicii instantia lapsu temporis utrum perimatur ?
p. 36. n. 1. & seqq.
- Iudicium necessarium qui subterfugit, ad exten-
dendam præcisè litem, cogi potest ad respon-
dendum in iudicio, etiam feriarum messis, aut
vindemiæ tempore. p. 38. n. 4. non tenetur ta-
men coram iudice Rei, coram quo possessorio ju-
dicio egit, de proprietate respondere, si alterius
ipse fori sit. ibid.
- Iudicium aliud est petitorium, aliud possessorium.
p. 142. n. 1. & hoc aliud retinendæ, aliud recu-
perandæ, aliud acquirendæ possessionis. ibid.
- Iudicium possessorium, & petitorium, quot, & qui-
bus modis concurrere possint? p. 143. n. 2. & quo-
modo in eodem iudicio cumulari possint? p. 151.
n. 1. & si concurrant ex parte actoris, utrum pos-
sit aut debeat iudex unâ sententiâ utramque cau-
sam terminare? p. 143. n. 2.
- Iudicium possessorium, & petitorium, casu, quo si-
mul à diversis intendantur, quæ prior sententia
ferri debeat, & quæ vincat alteram? p. 146. n. 7.
& p. 147. n. 1.
- Iudicio petitorio agens non hoc ipso renuntiat pos-
sessorio adipiscendæ, vel recuperandæ. p. 149. n.
4. quomodo cumulare possit? n. 4. 5. & 6. agens
verò petitorio in rebus corporalibus utrum, &
quando renuntiet possessorio retinendæ? p. 150.
n. 7. & 8. quando cumulari possit possessorium
retinendæ cum petitorio? n. 9. & 10.
- Iudicio petitorio agenti non sufficit probare posses-
sionem. p. 153. n. 3.
- Iudicii possessorii causa quomodo dicatur princi-
palis? p. 164. n. 5.
- Iudicium possessorium rei recuperandæ utrum &
quando suspendatur, si crimen spoliato obiciat-
ur? p. 163. n. 1. & p. 164. n. 2.
- Iudicio possessorio agi potest contra coniugem pro-
pria auctoritate se separantem. p. 174. n. 2.
- Iudicio possessorio agenti non obest defectus pro-
prietatis, etiam si probationes in continenti affe-
rantur, nisi in quantum subest animæ periculum.
p. 174. n. 3. quando dicantur probationes in con-
tinenti allatæ? n. 4.
- Iudicio possessorio agere potest Ecclesia ad alterius
spoliati restitutionem, si suorum iurium inter sit,
eum restitui. p. 181. n. 3.
- Iudicium tam possessorium, quam petitorium cen-
setur commissum alicui, cui causa absolutè com-
missa est. p. 209. n. 1.
- Iudicia summaria, seu de plano, quæ dicantur? p.
84. n. 4. quando hæc instituuntur? n. 6. an ne-
cessario? n. 5. qualis probatio in illis requiratur,
& quomodo à iudice ea expediri possint? p. 85.
num. 7.
- Iudicii finium regundorum quis finis sit? p. 226. n.
2. quis actoris, quis Rei personam sustineat in hoc
iudicio? ibid: quis modus hujus iudicii? n. 3.
- Iuramentum actoris, postquam plenè probavit in-
tentionem suam, superfluum est. p. 225. n. 1. nec
ullâ consuetudine introduci potest. ibid.
- Iurato testanti aliquid, contra propriam prius fa-
ctam confessionem, in proprium quidem præ-
iudicium creditur, non autem in alterius. p. 248.
num. 7.
- Iurans, se non testaturum, utrum, & quomodo ad te-
stimonium ferendum compelli possit? p. 272. n.
1. & p. 329. n. 1.
- Iuramentum factum, de non jurando coram supe-
riori legitime interrogante, non obligat. p.
306. n. 1.
- Iuramentum à iudice in supplementum probationis
utrum, & quando deferendum sit illi, qui igno-
rantiam facti alieni allegat? p. 358. n. 2. & 3.
- Iuramentum sortitur naturam, & conditiones actus,
cui adiungitur. p. 369. n. 2. intelligi debet secun-
dum materiam subiectam. p. 387. n. 4. & circa
materiam juris editum explicandum est juxta
terminos juris. p. 383. n. 3. in dubio ita expli-
cari debet, ut licite & valide editum sit. p. 387.
n. 8. si tamen ex intentione jurantis ad licita, &
illicita se extendat, ad quid obliget? p. 405. n.
1. promissorium iuramentum semper intelligi
debet, salvo iure superioris. p. 384. n. 4.
- Iuramentum, quod Episcopi præstare debent vi SS.
Can. Sedi Apostolicæ, in sui ordinatione, expli-
catur. p. 369. n. 2. & seqq.
- Iuramentum, quo debitor se obligat creditori, quod
nullam vel illi molestiam facere, de fructibus
ex pignore perceptis utrum teneat? p. 371. n.
3. & 4.
- Iuramentum promissorium homini præstitum, quis
relaxare possit? p. 373. n. 2. & seqq. à quo in-
iuste extortum? n. 6. quæ remedia habeat libe-
randi se à promissione jurata, qui per iniustitiam
jurare coactus fuit? ibid. etiam si levis tantum
metus intervenerit? p. 379. n. 2.
- Juramenti promissorii violator non est, qui illud
ob necessarium impedimentum non implet. p.
376. n. 2.
- Iuramentum fidelitatis, quod Vassallus domino suo
præstitit, extendit etiam se ad successores illius,
cui juratum est. p. 379. n. 1.
- Iuramentum de re illicita, & quod est contra bonos
mores, aut in iniuriam, vel præiudicium alterius,
non obligat. p. 378. n. 3. & p. 388. n. 3.
- Iuramentum de parendo mandatis alterius, ad quæ
se extendat? p. 380. n. 2. & p. 389. n. 2.
- Iurans Ecclesiam vel personam defendere, si occur-
rente postmodum occasione requisitus hoc facere
intermittat, utrum, & quando periurus habeat-
ur? p. 381. n. 1. & seqq.
- Iuramentum si servari non possit in ea materia, circa
quam

- quam editum est, utrum servari debeat in æquivalente? p. 382. n. 5.
- Iuramentum non repetendi usuras cessat obligare, si nova causa repetendi superveniat.** p. 385. num. 2.
- Iuramentum de non aceusando de crimine utrum obliget jurantem, & quid stante illo fieri possit?** p. 392. n. 4. & seqq.
- Iuramento qui contractus confirmantur, & quomodo?** p. 396. n. 6. & seqq.
- Iuramenti fidelitatis quot sint genera?** p. 398. num. 2.
- Iuramentum, quamvis generalibus terminis conceptum, quomodo tamen non sit extendendum ultra intentionem jurantis?** p. 399. n. 1. neque semel præstitum ultra limites suæ materiæ extendi potest. p. 402. n. 1.
- Iuramentum litis decisivum utrum, & quando à parte acceptari debeat?** p. 403. n. 1. & seqq. utrum, & quando in actione famosa ab actore, vel iudice deferri possit Reo? n. 4. & seqq. quòd si actor non plenè probavit, utrum, & quando à iudice sit Reo deferendum? p. 404. n. 1. & 2. an, & cui deferri debeat, si probationes ex utraque parte concurrant? n. 3.
- Iurans, se statuta observaturum, quomodo possit sine periculo periurii privilegium contra statuta impetrare?** p. 405. n. 2.
- Iuramentum de parendo mandatis Ecclesiæ quare exigatur ante absolutionem ab excommunicatione?** p. 524. n. 1. & quam excommunicationem non parens postmodum incurrat? p. 525. n. 3. & 4.
- Iuramentum Calumniæ quid sit, & quid involvat?** p. 113. n. 6. quando ordinariè præstandum sit? p. 112. etiam in causis spiritualibus præstandum. d. 114. n. 1. & 2. & p. 120. n. 5. quando illud, & quomodo Syndicus, vel administrator, sui principalis nomine in iudicio comparens, præstare teneatur? p. 115. n. 1. & seqq. in animas mittentium etiam præstant procuratores, si speciale ad hoc mandatum habeant. p. 116. n. 2. & qui ad prosequendam litem constituuntur procuratores, in animam etiam propriam jurare debent, etiam si principalis in suam animam de calumnia jam juraverit. p. 121. n. 2. procurator tamen Fisci imperialis de calumnia jurare non tenetur. p. 120. n. 4. quomodo denique iuramentum hoc calumniæ præstari debeat à prælatis ecclesiasticis, si per se litigare velint in iudicio? p. 118. n. 1. & 2.
- Iuramentum calumniæ tam actor, quam Reus præstare tenetur.** p. 116. n. 1. quid possit circa hoc contraria consuetudo? n. 2. quòd si alteruter iuramentum illud præstare nolit, quid incurrat? p. 118. n. 3. hæres tamen illius, qui jurare noluit, quomodo prosequi litem possit? p. 119. n. 5.
- Syndicus tamen, Tutor, vel administrator, si nolint iuramentum hoc præstare, nihil nocent suis principalibus.** n. 4.
- Iurari potest de calumnia in qualibet parte litis.** p. 119. n. 1. & exigi quidem à parte potest, donec in causa conclusum est, si præstitum nondum sit? p. 120. n. 2. à Iudice verò exigi potest ex officio, non tantum sæpius in eadem causa, super particularibus articulis. p. 121. n. 4. sub eadem pena, quam incurrit partes, si de tota causa jurare nolint. ibid. sed etiam postquam in causa conclusum est. p. 120. n. 2. neque possunt partes pactione expressâ sibi hoc iuramentum remittere. n. 3. quamvis tacite possint, illud non exigendo. ibid. quòd si tamen parte alterâ petente, & iudice illud exigente, non præstetur, vitiat processus. n. 4.
- Iuramentum calumniæ, etiam in secunda instantia, coram iudice appellationis, præstari debet.** p. 121. n. 1.
- Iurisdictionem dare quidem non possunt privatæ personæ, possunt tamen prorogare.** p. 71. n. 1. nisi lege prohibeantur. ibid.
- Iurisdictio propriè dicta non competit patrifamilias, quæ tali, in suos domesticos, sed jus tantum cuiusdam gubernationis, cum modica punitione junctum.** p. 60. n. 1.
- Iurisdictionem fori externi ad excommunicandum v. g. quomodo præscribat clericus?** p. 60. num. 3. & 4.
- Iurisdictionem ordinariam in omnes suæ diocesis clericos regulariter habet Episcopus.** p. 60. n. 2. ita, ut punire eos possit ob crimina, etiam extra diocesis commissa. p. 62. n. 11. quando cum eo cumulare in iurisdictione possint inferiores etiam prælati? p. 61. n. 5. & 6.
- Iurisdictionis totius possessio quado acquiratur, per unum actum iurisdictionalem, animo capiendi possessionem exercitum?** p. 450. n. 4. & p. 153. num. 4.
- Iurisdictio, honor & districtus eidem convenire possunt.** p. 236. n. 1. & quid hæc sint? ibid.
- Iurisdictionis variæ species.** p. 237. n. 3.
- Iurisdictionis suprema territorialis quibus competat?** p. 448. n. 1. & 5. unde colligatur, cui competat. n. 6.
- Iurisdictionis revocatio à quo tempore vim suam habeat?** p. 516. n. 5.
- Juris eligendi quasi possessione quando quis censetur spoliatus?** p. 144. n. 2. & 3. & quando eam admittere censetur? ibid.
- Juris eligendi ut præscribatur, quid requiratur?** p. 145. n. 5.
- Jus patronatus annexum civitati, aut castrò v. g. utrum transeat ad eum, cui castrum illud, aut civitas oppigneratur, vel elocatur?** p. 481. n. 4.

L.

Licentia contra clericum criminofum per viam accusationis agere volens quando admittatur? p. 257. n. 1. quando admittatur per viam denuntiationis agere volens? p. 258. n. 2. & feqq. utrum, & quando admittatur in caufa criminali contra clericum, ut teftis? p. 266. n. 1. & feqq. & p. 293. n. 3.

Libellus quid fit? p. 13. n. 2. fi ex uno facto plures actiones oriantur, explicari in libello debet species actionis, quæ intentatur. n. 4. in dubio autem, quænam actio intentetur, unde hoc defumi poffit? p. 14. n. 5. vel, fi nihil colligi poffit, quid iudici agendum? n. 6. poffunt tamen in eodem libello plures actiones cumulari. p. 15. n. 7. quæ alia fint in libello exprimenda, præter speciem actionis? n. 8. illius formula in actione personali. n. 9. in actione reali. n. 10.

Libellus actoris à iudice reiici potest, fi ineptus appareat, ante litem conteftationem. p. 30. n. 4. fi autem admittatur, vel fi in progressu litem ineptus appareat, quid à iudice fieri debeat? n. 5.

Libellus alius est conventionalis, qui in civilibus adhibetur; alius querimonialis, qui adhibetur in criminalibus. p. 83. n. 1. in quo differant? n. 2.

Libelli oblatio est de substantia iudicii ordinarii. p. 84. n. 3. non autem iudicii summarii. ibid.

Libellus in actione reali quomodo designare debeat rem, quæ petitur? p. 86. n. 1. 2. & 3. utrum, & quomodo titulum exprimere debeat? n. 4. quid explicare debeat in actione univerfali, vel generali? n. 5. & p. 87. n. 6 & 7.

Libellus ante litem conteftationem quomodo mutari, & emendari ab actore poffit? p. 87. n. 8. quid circa hoc poffit actor post litem conteftationem? n. 8. & 9. neque tamen libelli status immutatur ex sola eorum declaratione, quæ ex abundantanti libello addita fuerunt. p. 126. n. 1.

Libellus postquam per iudicem Reo porrectus est, cogi potest actor ad litem prosequendam, fi Rei interfit, litem perfici. p. 87. n. 11.

Libelli tenor ut citationi inferatur, consultum quidem est, non tamen necessarium. p. 88. n. 2.

Literæ posteriores quando prævaleant prioribus, quamvis nullam harum mentionem fecerint? p. 363. n. 4.

Lites judiciales celeriter esse expediendas, quomodo verum fit? p. 460. n. 1. & feqq.

Litis conteftatio quid fit? p. 93. n. 2. sine hac non subsistit iudicium ordinarium. n. 1. in sumario tamen non requiritur. ibid. requiritur tamen quandoque etiam in eo casu, quo iudicis officium imploratur. p. 104. n. 2. non tamen necessaria est, si iudex ex officio procedat. p. 488. n. 7. quinam illius effectus? p. 94. n. 3. & 4. utrum etiam litem conteftatæ effectus in prima instan-

ria extendat se ad causam appellationis? p. 562. n. 1. & 2. in quo differat litem conteftatio, à positionibus, & articulis? p. 94. n. 5. 6. & 7. non fit per solam exceptionem. p. 99. n. 1. quid ad eam sufficiat? p. 176. n. 3.

Litem conteftatâ procedi potest ad definitionem causæ, siue actor, siue Reus se absente. p. 105. n. 4. quid fieri poffit circa hoc ante litem conteftationem, in casu contumaciter absentis alterutrius? n. 3. & 4. & p. 187. n. 3.

Litis conteftatio quando necessaria non fit, ad receptionem teftium? p. 107. n. 3. & p. 109. n. 1. 2. & 3.

Litem non conteftatâ contra Prælatum criminofum quomodo procedi poffit? p. 193. n. 2. & 3.

Litis pendencia quando inducatur? p. 203. censetur adhuc lis pendere, si intra decennium à lata sententia fit appellatum. p. 211. n. 1.

Litigantes partes utrum cogi poffint, ad comparandum personaliter? p. 38. n. 1. & feqq.

Litigans pars, suam confessionem revocans, quando audiatur? p. 331. n. 4.

Litigantes partes quando, & quomodo compromittere poffint in iudices delegatos, vel in ipsum certiam ordinariam? p. 364. n. 1.

Litigans pars utraque, à sententia iudicis, diversos articulos continente, appellare potest, quatenus sibi adversatur. p. 422. n. 2. quid requiratur, ut pars litigans, quæ vicit, appellet propter expensas? p. 423. n. 3. 4. & 5.

M.

Mandatum cum, vel sine clausula justificatoria quodnam fit? p. 141. n. 4. in quibus casibus mandata sine clausula justificatoria valeant? ibid.

Matrimonium legitime auctoritate Ecclesiæ separatum, ob impedimentum intercedens, non redintegrat ob solam unius, aut utriusque coniugis postea factam de impedimento hoc negationem. p. 469. n. 5. sicuti nec id legitime in facie ecclesiæ contractum ob solam horum de impedimento intercedente assertionem separat. ibid.

Minores ætate, puberes, & impuberes, in quibus causis per se stare poffint in iudicio? p. 41. n. 1. & 2.

Missus in possessionem bonorum, custodiae causâ, per dolum tamen ab adversario impeditus, si actione juris pro missio habeatur, in ordine ad effectus juris. p. 195. n. 1.

Missio in possessionem quando locum habeat, ob contumaciam Rei, in causis beneficiorum? p. 195. n. 2.

Missio in bona Rei contumacis non fit à iudice ex mero officio, sed ad instantiam partis. p. 200. n. 3. quando, & quæ fieri poffit, si ante citationem discessit Reus, nullo procuratore relicto? n. 4. impet-

impeditur tamen, si consanguineus, vel amicus, absentem Reum, qui procuratorem non reliquit, defendere velit. n. 2. præstita tamen cautione de rato. *ibid.* in quibus casibus omitti possit, aut non possit hæc missio, quando, lite etiam non contestata, ad sententiam procedi potest? p. 202. num. 4.

Missus in possessionem bonorum custodiae causâ non lucratur fructus. p. 210. n. 1.

Monasterium in bonis sui Professus succedit, quamvis ille gravatus fuerit, ut alteri hæreditatem relinquere, si sine liberis ipse decederet. p. 234. num. 8.

Monasterio uni respectu alterius jus competere potest tam activæ, quam passivæ electionis. p. 485. num. 1.

Monasteria utrum aliis ecclesiis, aut ecclesiasticis, præter primam eorum foundationem, conferri possint? p. 604. n. 1. utrum etiam fieri possit mutatio talis à legato sedis Apostolicæ? n. 2. an tales mutationes sint absolute contra mentem Fundatorum? n. 3. an fiant cum præiudicio iurium Episcopaliū? n. 4. & seqq.

Monetæ mutationem quando princeps introducere possit sine consensu populi? p. 382. n. 3. & 4.

N.

Notarius, quod instrumentum ipse conficere non potest, ob impedimentum, alteri ex protocollo conficiendum tradere potest. p. 351. n. 4. quis potestatem habeat notarios creandi? num. 6.

Notarius utrum possit instrumenta conficere, extra territorium constituentis? p. 352. n. 7. quod autem constitutus ab Imperatore instrumenta conficere possit in spiritualibus etiam causis, & constitutus à Papa in causis etiam temporalibus, consuetudo docet. n. 9.

Notarius quando, & ob quam causam instrumentum authenticum originale exemplare debeat? p. 353. n. 1.

Notarii actis, & scripturæ, an plus fidei habeatur, quam testinanti, se dixisse aliquid? p. 441. n. 4.

O.

Obfides quando, & quinam dari possint, & quid juris circa illos? p. 374. n. 1. & seqq.

P.

Patronus non potest alium præsentare, dum de inhabilitate prius præsentati lis pendet. p. 207. num. 3.

Patronus ex ecclesia, quam dotat, ædificat, aut fundat, quomodo annuam sibi pensionem cum licentia ordinarii reservare possit? p. 377. n. 1. & 2.

Permutationis contractus cum quibus institui possit? p. 416. n. 4.

Plus petendi quot sint modi? p. 139. n. 1.

Plus petentium quæ olim de jure civili fuerit pena, & quæ hodie sit tam de jure civili, quam de jure canonico? n. 2. 4. & 5.

Petendi solutionem alibi, quam conventum fuerit, qui justam causam habet, quomodo possit ubique utili actione convenire debitorem? p. 140. n. 4.

Positiones à iudice approbatas reiicere non potest adversarius, sed ad eas respondere compellitur. p. 324. n. 8. neque reiicere eas potest delegatus iudex, si à delegante approbatæ fuerint. *ibid.*

Positiones, & Responiones à partibus fieri solent, præmissio iuramento. p. 406. n. 1.

Possessionem juris exigendi censum annuum, cui sæpius ille solutus fuit, quomodo quis acquirat? p. 154. n. 5.

Possessio beneficii de jure tantum vacantis quomodo tradi possit novo proviso? p. 158. n. 3. & quomodo vacantis per resignationem in manibus ordinarii factam? n. 4. & seqq. à quo auferri possit possessio beneficii possessori renitenti, aut detentori? p. 159. n. 8.

Possessor beneficii agere potest, *interdicto usi possidens*, contra extrajudicialiter molestantem. p. 160. n. 1. & actione in rem negatoriâ. n. 2. quid in utroque hoc casu probare debeat? *ibid.* possessionem naturalem legitime vacantem propriâ auctoritate ingredi quilibet potest, qui civilem prius assecutus est, dum naturalis penes alium existeret. p. 167. n. 1. neque ut sic de novo possessionem acquirere censetur, sed prius acquiritam continuare. p. 168. n. 7. quis monasterii iurium, & proventuum possessionem tam civilem, quam naturalem habere dicatur? p. 167. n. 2. quis possessionem civilem ecclesiæ incorporatæ habeat? p. 168. n. 7.

Possessione juris matrimonialis spoliatur coniux, qui à coniuge absque iudicio ecclesiæ repellitur. p. 169. n. 1.

Possessor malæ fidei, qui vel iniuste possidet, vel dolo possidere desit, quatenus restituere teneatur? p. 170. n. 1. & 3. quis dicatur possessor malæ fidei? n. 2. utrum præscribere possit? p. 431. n. 1. & 2.

Possessionem civilem habens, quomodo se defendere possit ab iniusto invasore, aut turbatore; & quæ bona sua? p. 171. n. 2. & seqq. quando quis amittat rerum suarum possessionem civilem? p. 172. n. 6.

Possessionis suæ commodo privari non debet accusatus, donec causa privationis probata sit. p. 204. n. 1.

Possessor

- Possessor**, si actoris vicem agat, sive petendo, sive excipiendo, probare tenetur. p. 227. n. 4.
- Possidere in solidum eandem rem duo simul**, & eodem modo non possunt. p. 238. n. 8. penes quem litigantium sit possessio, si plures eandem in solidum sibi attribuant? p. 239. n. 9.
- Possidens rem tempore litis contestatæ**, quam postea lite pendente possidere desit, utrum, & quando actione in rem condemnari possit? p. 424. n. 1.
- Possessio immemorialis quomodo probetur?** p. 456. n. 3.
- Præceptum superioris quando obliget etiam extra territorium præcipientis?** p. 65. n. 6. & p. 73. n. 2.
- Præceptum de duobus si cui detur, & observare ille non possit secundarium**, observare tamen adhuc debet principale. p. 191. n. 3.
- Præcepti transgressio utrum puniatur**, si malum re ipsa non sequatur, ad quod vitandum præceptum est aliquid? p. 242. n. 5.
- Prælati ecclesiastici est, de quolibet peccato criminosos corrigere**, per censuras etiam compellendo, si per viam denuntiationis evangelicæ crimen ad illum delatum sit. p. 26. n. 2.
- Prælato in feudi leges**, quod ad ecclesiam pertinet, delinquente, suo feudo non privatur ecclesia, quamvis delinquens Prælati fructibus illius feudi privati possit. p. 50. n. 3.
- Prælati ecclesiarum conventualium quomodo in collegium suum utriusque fori jurisdictio competat?** p. 61. n. 5. ubi in subditos judicialiter procedere possint? n. 7. & 8.
- Prælati acturus super subiectione ecclesiæ actionem vel ipsi ecclesiæ, vel ei, qui possidet ecclesiam, intentare potest.** p. 153. n. 2.
- Prælati non acquirunt possessionem jurisdictionis, ex eo præcisè**, quod servet populus illius interdictum. p. 178. n. 3.
- Prælati administratio tam in temporalibus, quam spiritualibus, est actus publicæ potestatis ecclesiasticæ.** p. 194. n. 5. & alienatio bonorum ecclesiæ ab illo facta, si vel suspensus ab officio, vel excommunicatus non toleratus sit, nulla est. ibid.
- Prælati suo, & conventus nomine, causam agens, jurare debet, exhibito mandato**, in animas salutem maioris, & sanioris partis. p. 323. n. 6.
- Prælati negligentia in judicialibus obest ecclesiæ, salvo tamen beneficio restitutionis in integrum.** p. 339. n. 3.
- Prælati rebus ecclesiæ spoliatus, si juret, se non repetiturum res ablatas, non tenetur ex obligatione juramenti.** p. 368. n. 1.
- Prælato electo confirmationem petenti, qui ex eadem ecclesia se opponunt, utrum, & quando repelli possint per exceptionem excommunicacionis aut criminis?** p. 419. n. 2. & p. 420. num. 3.
- Prælati bona ecclesiæ suæ non repetentis taciturnitas, aut negligentia non præiudicat successoribus, nisi viâ præscriptionis ea amissa fuissent.** p. 429. n. 1. & 2.
- Prælati compromittere, & transigere potest super parochiis, aut capellis, de quarum exemptione controversia est.** p. 450. n. 5.
- Prælati, si sciat, rem alienam à monasterio possideri, num restituere eam teneatur?** p. 454. n. 5. & seqq.
- Prælati regularis utrum, & quomodo cogi possit, propter gravis infamiæ notam, ad renuntiandum?** p. 532. n. 2. & seqq.
- Prælati regularis an subditum suum, cui beneficium manuale collatum est, prohibitu revocare possit?** p. 599. n. 7. & 8. etiam si sub juramento ei promisisset, quod nolit revocare. n. 9. 10. & 11. vel si ab immemoriali tempore nullus unquam fuit à tali beneficio amotus? p. 600. n. 12. vel si ipse Pontifex regulari contulit? p. 601. n. 13. & p. 602. n. 17.
- Præscriptio triennalis in iuribus ecclesiæ quomodo locum habeat?** p. 428. n. 1. 2. & 3. & p. 430. n. 2. aliæ præscriptiones contra ecclesiam, & alias causas, de iure communi quod tempus requirant? p. 430. n. 3. p. 431. n. 5. & p. 435. n. 1. & quod tempus requiratur in rebus præscribendis, quæ simul ad ecclesiam, & laicum spectant? p. 435. n. 2.
- Præscriptionis legitimæ duplex effectus.** p. 432. num. 2.
- Præscriptionis semel legitime capte quotuplex datur interruptio?** p. 435. n. 3. quando non currat illa? p. 437. n. 2. & seqq. & quomodo fiat præscriptionis jurisdictionalium interruptio? p. 445. num. 5.
- Præscribi, utrum, & quomodo possit contra procuraciones, quæ debentur legatis Apostolicis?** p. 438. n. 3. 4. & 5. & quæ debentur ordinariis ratione visitationis? p. 446. n. 1. & seqq.
- Præscriptio temporis longissimi si excludatur, non eo ipso excluditur præscriptio centenaria, vel immemorialis.** p. 439. n. 5.
- Præscribere utrum, & quomodo possint subditi contra obedientiam, & reverentiam superiori debitam?** p. 440. n. 3. & seqq.
- Præscribi num possit ius feudi, ab extraneo, contra Vasallum, vel ipsum feudi dominum.** p. 442. num. 8.
- Præscribi contra ecclesiam Romanam quæ, & intra quod tempus possint?** p. 443. n. 2. & seqq. non currit tamen contra eam præscriptio temporis schismatis. p. 444. n. 5.
- Præscribi possunt à prælato inferiore iura quædam Episcopalia.** p. 449. n. 2.

Præscri-

- Præscriptio** non extendit se ultra id, quod quis possidet. p. 445. n. 4.
- Præscribere** non potest, qui intra tempus præscriptionis conscientiam juris, aut rei alienæ habet, quam restituere, aut cui satisfacere teneatur. p. 453. n. 1.
- Præscribere** num possit debitor, qui scit, se debitorem esse, ex personali debito, si creditor longissimo etiam tempore debitum non exigit? p. 453. n. 2. 3. & 4.
- Præscribenti** successori utrum, & quomodo noceat mala fides antecessoris? p. 454. n. 9. & seqq.
- Præscribere** num possit cum bona fide, & ordinario tempore, possessor, cui jus commune restitit? p. 456. n. 1. & 2.
- Præscriptio** contra ecclesiam circa bona eius feudalia, vel emphyteutica, si caduca fiant, quo tempore perficiatur? p. 457. n. 1. quibus modis hoc fieri possit? n. 2. & 3.
- Præsumptio** semper est pro iudice competente, quod iustè processerit. p. 165. n. 4. & p. 478. num. 4.
- Præsumptio** est pro valore matrimonii, si in facie ecclesiæ contractum hoc sit, donec impedimentum dirimens ostendatur. p. 166. n. 1.
- Præsumptio** juris quando fit pro parochio, in causa decimarum, contra quemcunque possessorem? p. 184. n. 1. potest tamen juris præsumptio contrariâ præsumptione tolli, vel saltem infirmari. num. 2.
- Præsumitur** facta solutio ex instrumento penes debitorem reperto. p. 206. n. 4. admittitur tamen in contrarium probatio, & præsumptio. ibid.
- Præsumptio** juris est, quod Reus, si iussus respondere positionibus contumaciter recuset, pro confesso habeatur. p. 222.
- Præsumptio** de matrimonio consummato ex assertionem jurata viri quomodo elidi possit? p. 227. num. 2.
- Præsumptio** est pro legitime facto, si constat de facto, ita ut neganti incumbat probatio. p. 234. num. 6.
- Præsumptiones** pro filiatione si adiant, non permittere potest iudex cum consanguineis matrimonium. p. 240. n. 1. quæ præsumptiones pugnent pro filiatione legitima? n. 2. & seqq.
- Præsumitur** malo animo fecisse, qui damnum de se iniustum alteri intulit. p. 355. n. 3. nisi probet contrarium, aut fortiore præsumptione priorem actum elidat. ibid.
- Præsumptio** violenta ad ferendam sententiam definitivam non tantum in civilibus, sed etiam criminalibus satis nonnunquam iudicem informare potest. p. 355. n. 1. & 2. p. 363. n. 1.
- Præsumitur** confiteri crimen, qui intra indultum sæpius sibi tempus, quo de eo se purget, in iudicio non comparet. p. 356. n. 1.
- Præsumptio** fit de futuris ex antè acta vita, & notis. p. 358. n. 3. & p. 360. n. 1.
- Præsumitur** quis scire, quæ in vicinia aguntur, & communiter nota sunt. p. 358. n. 1. aut, quæ in loco publico per edictum promulgata sunt. ibid.
- Præsumptio** quid sit, & quæ illius divisiones. p. 366. n. 4. & 5.
- Præsumitur** fraus intervenire, si pingue beneficium cum tenui permittet aliquis. p. 361. n. 1.
- Præsumptio**, si maxima sit, contra eam non facile, & non nisi præviâ cognitione probatio in contrarium recipitur. p. 361. n. 2.
- Præsumptionem** juris pro se habens utrum, & quando teneatur probare requisitas in rescripto, quod impetravit, conditiones? p. 366. n. 2. & 3.
- Præsumitur**, territoriali jurisdictioni subiectum, quod intra territorium est. p. 398. n. 3. quamvis aliud sit, esse intra territorium, & aliud, esse de territorio. ibid.
- Privilegia** contraria partibus litigantibus concessa si concurrant, quid agendum iudici? p. 138. n. 1. & p. 432. n. 1.
- Privilegia** quæ bonis ecclesiasticis principaliter in favorem ecclesiarum concessa sunt, extendi non debent ad bona propria clericorum. p. 183. num. 7.
- Privilegium** in præiudicium alterius, cum quo litis mota est, impetratum, nullum est, si nulla litis motæ fuit facta mentio. p. 206. n. 1. etiam si motu proprio concessum esset. p. 273. n. 3.
- Privilegium** speciale Fisci, ac reipublicæ, juxta quod cogere potest Reum ad propria etiam instrumenta edenda, ut intentio Fisci v. g. fundetur, probabiliter extendi non debet ad alias favorabiles causas. p. 225. n. 9.
- Privilegium** ad instantiam alicuius impetratum, non factâ mentione commissionis super eadem causa aliis jam concessa, nullum est. p. 273. n. 2.
- Privilegium**, aut commoditas à jure concessa, non debet prodesse ei, qui per fraudem eam procuravit. p. 319. n. 5.
- Privilegium** si quis falsitatis arguat, quodnam sit iudicis officium? p. 338. n. 2. & quid juris l. abeat privilegiatus contra lacerantem privilegium? p. 339. n. 4.
- Privilegium**, vel instrumentum, quod quis coram iudice allegat, utrum, & quando totum, vel non totum legi, vel edi debeat? p. 340. n. 1. & seqq.
- Privilegio** in se nulli quando confirmatio det valorem? p. 343. n. 6.
- Privilegium** impetrans cum moderatione, de hac mentionem facere debet, si aliud postea impetrare velit sine ea moderatione. p. 451. n. 3.
- Privilegium** impetrans, contrarium præscriptioni completæ, censetur ab hac recedere, & huius renuntiasse. p. 451. n. 4. etiam si usus hoc privilegio non fuerit. p. 452. n. 6.

kkk k

Proba-

- Probatio dubia, & ambigua non relevat probantem. p. 234. n. 7.
- Probatio plena requiritur, si contra beneficium agatur ad eius amotionem. p. 261. n. 4.
- Probationem plenam non facit, quod incidenter tantum in publico instrumento narratur. p. 282. n. 2. facit tamen præsumptionem. *ibid.* possunt tamen plures imperfectæ probationes, & semiplenæ, si simul junctæ ad eundem finem tendant, facere plenam probationem. p. 244. n. 7.
- Probatio varia requiritur, major, aut minor, juxta causæ diversitatem. p. 283. n. 2. & seqq.
- Probatio judicialis quid sit, & quot eius species? p. 359. n. 1. & quæ sint ordinariæ probationes? num. 2.
- Probatio minor requiritur ad probandam prolem legitime natam, quam ad probandum legitimum matrimonium. p. 362. n. 5.
- Procuratorem constituere potest Reus in causa etiam criminali, si civiliter illa agatur. p. 101. num. 1.
- Procuratoris negligentia in omittendo, quando, & quomodo noceat domino? p. 102. n. 5. 6. & 7. qua actione contra eum ob omissionem talem agere possit dominus? *ibid.* dictum procuratoris, aut factum, quando præjudicet domino? n. 8.
- Procurator, speciale mandatum habens, ad jurandum de calumnia, in animam domini, quomodo sit admittendus? p. 122. n. 1. & 2.
- Procuratoris officium suscipiens, dum est in excommunicatione positus, per exceptionem à judicio repelli potest. p. 231. n. 6.
- Procuratoribus, & advocatis prodest, protestatos fuisse, quod, quamvis plura allegent in articulis, ad superfluas tamen probationes se non obligent. p. 238. n. 5.
- Procurator, advocatus, tutor, &c. in ea causa, quam in judicio agunt, testes esse non possunt. p. 256. n. 7. nec in causa appellationis, si in prima instantia fuerunt actores, quamvis officium jam posuerint. p. 324. n. 1. nisi ab adversario producantur. *ibid.*
- Procuratorem ad res Ecclesiæ suæ defendendas, in iis casibus, sine consensu capituli constituere, & revocare potest Prælati, in quibus sine huius consensu agere potest. p. 323. n. 4. quod idem de Capitulo sine consensu Prælati sentiendum. num. 5.
- Procuratoris legitimi in judicio confessio nocet Ecclesiæ. p. 486. n. 1.
- Procurator ad litem, advocatum sibi adungere potest. p. 567. n. 2. in quo uterque differat? *ibid.*
- Promittens disjunctive hoc, vel illud, ad quid teneatur? p. 140. n. 3.
- Promissio dandi, aut faciendi aliquid, quando in foro externo pariat obligationem? p. 350. n. 1. & seqq.
- Promissum etsi juratum sit, quod non infringat, quod in melius illud commutat, quomodo intelligendum? p. 369. n. 1.
- Promissio generalis, etiam jurata, non complectitur ea, quæ quis verisimiliter non promississet, si in mentem venissent. p. 380. n. 1.
- Protestatio quid efficiat? p. 557. n. 7. & 8.
- Protocollum manu notarij ad instantiam partium scriptum, quando fidem faciat de actis? p. 351. n. 3. quæ à mortuo notario inserta sunt protocollo, quando redigi possint in solenne instrumentum, à successore notario? n. 1. consultum tamen semper est, ut protocollum ostendatur partibus, priusquam illud in formam redigatur. num. 5.
- Purgatio Canonica indicenda infamatis de crimine, si convinci non possint, ad impediendum scandalum. p. 219. n. 21.

R.

- R**asura quando vitiet rescriptum? p. 337. n. 1. & 2. neque scribentis error ab impetrante corrigi debet. p. 338. n. 4. in rescripto tamen ad lites minus suspecta est rasura, quam in rescripto gratiæ. n. 3.
- Reconventioni apud quem judicem locus sit? p. 89. n. 1. & 2. ad quas causas proroget jurisdictionem judicis non sui? n. 2.
- Reconveniri nec clericus, nec laicus potest coram judice seculari, in causis spiritualibus, aut quæ his annexæ sunt. p. 90. n. 3. nec in causa criminali reconveniri clericus potest coram judice seculari. n. 4. in causa verò merè civili reconveniri posse clericum coram judice laico, communior quidem sententia docet, & praxis habet. n. 5. spectato tamen jure verior est sententia negativa. p. 91. n. 6.
- Reconventio quando fieri debeat, & quomodo eâ factâ procedendum? p. 91. n. 7. & p. 92. n. 2. neque potest reconventus à Reo actor, liti à se intentatæ, invito Reo, renunciare. p. 92. n. 8.
- Recusatio quid sit? p. 574. n. 3. intra quod tempus post libellum proponi ea debeat? *ibid.*
- Recusari potest judex ob justam causam, quamvis delegatio illi facta sit, cum clausula *appellatione remota*. p. 534. n. 1. & 2.
- Recusans judicem quid probare debeat? p. 541. n. 3. quis cognoscere possit, num justa causa recusandi habeatur? p. 565. n. 4. utrum Vicarius Episcopi recusationis causam cognoscere possit, si delegatus ab eodem Episcopo recusetur? p. 571. n. 2. quomodo procedendum, si causa recusationis fuerit justificata? p. 565. n. 5.
- Recusari num possit merus executor? p. 542. n. 4.
- Recusari potest judex, à quo appellatum est, in aliis etiam causis. p. 511. n. 3. & quid probandum sit judi-

cena

cem taliter recusanti? n. 4. non semper tamen admittitur hæc recusatio. p. 525. n. 1. & p. 527.

Regula, quod sit eadem vis taciti, quæ est expressi, quando fallat? p. 119. n. 4.

Regula, quod possessio in facto magis, quam jure consistat, in quibus casibus fallat? p. 175. n. 3.

Regula, quod plûs duobus affirmantibus credi debeat, quam centum aliis idipsum negantibus, in quo casu fallat? p. 304. n. 2. & 3.

Regula, quod ambigua locutio explicari debeat, contra eum, pro quo profertur, quomodo intelligenda? p. 315. n. 3.

Regula, quod res inter alios acta aliis nocere non debeat, explicatur, ampliatur, & limitatur. p. 421. n. 1. & seqq.

Regula, quod cessante causâ cessat effectus, quando vera? p. 563. n. 1.

Regula, quod pendente appellatione nihil innovandum, ad quas personas se extendat? p. 582. n. 6.

Relatio quid sit? p. 504. n. 4. modus, quo ea fieri debeat. ibid. suspenditur per eam jurisdictio referentis. p. 505. n. 5. quibus ex causis fieri possit? p. 573. n. 1. & utrum partibus ea edi debeat, ac in eam hæc consentire? n. 2.

Religiosa professio quam ætatem requirat? p. 233. num. 3.

Religionem professuri, quomodo liberè de bonis suis disponere possint? p. 233. n. 4. & 5.

Religiosi quibus modis se defendere possint, contra jurisdictionem Ordinarii? p. 445. n. 2.

Religiosus utrum, & quando in causa sui monasterii procurator, vel advocatus in judicio esse possit? p. 526. n. 1. 2. & 3.

Religiosus extra claustrum regulari beneficio præfectus, utrum Episcopo, an Prælato obedire teneatur? p. 601. n. 15.

Remedium extraordinarium quo casu cesset, si ordinarium suppetat? p. 203. n. 4.

Renuntiare cui juri possit? p. 57. n. 2. & seqq.

Renuntiare quis possit privilegio? p. 59. n. 6. 7. & 8.

Rescriptum extenditur de persona in personam, si hæc persona fictione juris eadem censeatur cum altera. p. 22. n. 1.

Rescriptum censetur subreptitum, in quo tacetur de exceptione dilatoria. p. 104. n. 3.

Rescriptum ad lites, si impetretur à parte, in curia, alterâ parte præsentem, citari hæc debet. p. 470. num. 5.

Rescriptum ad lites à Papa impetrans ad iudices delegatos, mentionem facere debet processûs coram alio iudice instituti, & pendenti. p. 485. num. 4.

Rescripti prius impetrati mentio quando facienda sit in impetratione rescripti posterioris? p. 594. num. 1.

Reus in casibus criminalibus quando personaliter

comparere debeat, & quando possit per procuratorem? p. 39. n. 3. & 4.

Reus de se crimen confessus utrum, & quando interrogari etiam possit de criminis sociis? p. 213. n. 1. & seqq.

Reus qui per testes legitime de crimine convinci potest, admittendus non est, ad probandam negativam, per purgationem canonicam. p. 243. n. 2. neque consuetudine, aut statuto introduci potest talis purgatio. ibid.

Reus conventus, utrum actorem excommunicatum postea repellere possit in judicio, cum quo prius communicaverat? p. 409. n. 2. & an eum repellere possit, si etiam ipse maiori excommunicatione excommunicatus est? n. 1.

Reus conventus, quomodo possit ad sui defensionem exceptiones impossibiles, aut contrarias afferre? p. 411. n. 1.

Reus quousque à proprio loco extrahi possit, per rescriptum apostolicum, ad iudicem delegatum? p. 418. n. 2. 3. & 4.

Rex quid possit circa bona & jura regni alienanda, eum, vel sine consensu procerum? p. 400. n. 1. & seqq.

Romipetarum bona quomodo sint sub protectione sedis Apostolicæ? p. 583. n. 1. & seqq. quinam Romipetarum nomine veniant? p. 589. n. 3.

S.

Scientia domini de delicto famuli, vel officialis, non præsumitur in dubio. p. 306. n. 3. nisi conjecturæ aliud jubeant. n. 4.

Scriptura publica quæ sit, & quæ illius solennitates? p. 333. n. 1. & seqq. quæ privata sit, & authentica, vel non authentica? p. 334. n. 4.

Scriptura quando probet, & quid requiratur, ut probet, & ut probetur? p. 335. n. 1. & seqq. antiquæ scripturæ quam fidem faciant? p. 243. n. 1. & seqq. utrum, & quomodo scriptura iudicis, quamvis authentica, reprobari possit? p. 284. n. 1. & seqq. consuetudine tamen introduci potest, ut scripturæ excellentis alicuius magistratûs fides plena habeatur, etiam in præiudicium alterius. p. 349. n. 2.

Scripturas contrarias qui producit in judicio, nihil probat. p. 349. n. 1.

Scriptura ad substantiam actûs necessaria, si perditâ sit, per duos testes probari potest. p. 478. n. 2. & quid probare hi debeant? ibid.

Sententia iniuste lata contra jus partis, quando valeat ipso jure? p. 27. n. 6. ex quibus causis sententia lata nulla sit? ibid. & 293. n. 1. & quando irrita sit contra clarum jus lata? p. 459. n. 1. & seqq.

Sententia pœnæ inflictiva utrum, & quando se extendat extra territorium iudicis, pœnam dictantis? p. 65. n. 7. & p. 66. n. 8.

kkk k 2

Seu-

- Sententia Iudicis juxta modum agendi firmanda est. p. 136. n. 4.
- Sententia Iudicis quamvis invalida sit, non tamen alia etiam acta judicialia, quæ legitimè acta sunt, invalida redduntur. p. 181. n. 4. & p. 491. n. 4.
- Sententiæ inter partes latæ executionem, etiam tertius impedire potest, si eius inter sit. p. 298. n. 2.
- Sententiæ latæ executio, ad decem dies, quando differenda sit? p. 460. n. 5. & 6.
- Sententia in causa matrimoniali lata non transit in eam judicatam, sive pro, sive contra valorem matrimonii judicatum sit. p. 465. n. 1. 2. & 3. nec sententia peccati nutritiva. p. 469. n. 4.
- Sententia pro parte prolata, quando, & quomodo huic jus faciat? p. 472. n. 3. & 4.
- Sententia Iudicis utrum, & quando, valida sit, etiam si nulla in ea causa exprimat? p. 478. n. 3.
- Sententia lata in absentia partis, quamvis in rem judicatam transferat, quando rescindi debeat? p. 482. n. 6.
- Sententia lata à Principe utrum, & quando jus faciat, aliis inferioribus Iudicibus, in causis similibus? p. 483. n. 2. & 3. quid de sententia inferiorum Iudicum? p. 484. n. 4.
- Sententia lata prætextu privilegii postea exhibendi retractari non debet. p. 485. n. 5. & p. 487. n. 7. datur tamen nonnunquam restitutio in integrum, ibid.
- Sententia lata, contraria privilegio, quando irrita censetur, & quando per eam privilegium improbetur, aut infirmetur? p. 487. n. 6.
- Sententia à pluribus eodudicibus lata irrita est ex unius etiam Iudicis inhabilitate. p. 491. n. 2.
- Sententia definitiva à quo Iudice ex scripto recitari debeat? p. 503. n. 1. & seqq. an & quando per se ipsum, vel per alium recitare possit? n. 4. & seqq. quo situ corporis? p. 504. n. 6. si plures eodudices sint, qua verborum forma uti debeant? p. 502. n. 2.
- Sententia lata quando corrigi, & revocari possit à Iudice? p. 564. n. 2.
- Sententia lata pro uno, aut contra, utrum, & quomodo reliquis correis profit, aut obsit? p. 577. n. 2. 3. & 4.
- Sententia, aut laudum ipso jure nullum, utrum consensu partium approbari possit? p. 602. n. 1.
- Sequestratio loco missionis in bonorum possessionem facta, sortitur naturam, & conditiones missionis huius. p. 209. n. 3.
- Sequestratio fructuum, ac possessionum, quando à Iudice fieri possit, dum lis pendet? 210. n. 2. & p. 212. n. 2. & 3.
- Sequestrum aliud est necessarium, quod sit à Iudice, aliud voluntarium, quod sit ex consensu partium. p. 211. n. 4. & sequestratæ rei possessio nonnunquam penes sequestrum est, nonnunquam tantum custodia. n. 3. p. 29. n. 1. & 2.
- Sigillum litteris appositum, quando, & quomodo fidem faciat? p. 230. n. 2. & seqq.
- Sigillum ad certum usum adhiberi solitum, ad alium usum si adhibeatur, utrum authenticum sit? p. 547. n. 2.
- Simoniacus ab officio, & beneficio, quando deponi possit, si in Iudicio fateatur, simoniam se commisisse? p. 220. n. 1.
- Solennitates, quas, & quomodo, in ferendis sententiis, teneatur servare summus Princeps? p. 483. n. 1.
- Solvens alii, quod tibi debet, utrum, & quando liberetur, ab ulterioris solutionis obligatione? p. 388. n. 1.
- Spolians non auditur super jure suo, contra spoliatum, nisi prius spoliatum huic restituat. p. 135. n. 1. quamvis se offerat ad probandum in continenti dominium. p. 155. n. 1. limitatur tamen hæc doctrina. n. 2. 3. & 4. p. 160. n. 2. & p. 161. num. 3.
- Spoliatus tamen etiam non restituitur, nisi probata sit spoliatio. p. 245. n. 1.
- Spoliatio obicit potest actori, vel per modum actionis, & reconventionis, vel per modum exceptionis. p. 135. n. 2. neque tamen in omnibus causis exceptio spoliationis obicit potest. p. 136. num. 3.
- Spoliatus informare debet de actione, qua experiri velit. p. 148. n. 1.
- Spoliatus beneficio suo clericus, contra clericum spoliatum, utrum, & quando agere possit possessorio recuperandæ? p. 157. n. 1. & seqq. & p. 158. n. 1. potest tamen etiam spoliatus beneficio Clericus, & agens interdico recuperandæ, prius privari beneficio à Iudice, quam restituatur, si crimen ei obiciatur, quod notorium sit, & privationem mereatur. p. 164. n. 3.
- Spoliatus beneficio utrum cogi possit, ante factam restitutionem, ad titulum suæ institutionis ostendendum, vel colorandum? p. 162. n. 2. & 3. laicus tamè spoliatus nunquā restitui debet in possessione juris spiritualis, quin titulum suæ possessionis saltè coloraverit. n. 4. & 5. & universim non restituitur spoliatus, nisi titulum, saltè præsumptivè, ostenderit, casu, quo jus commune illi restitit, assistet autem spoliati. p. 184. n. 2. in casu tamen dubii favorabilior est spoliati conditio, ad possessionem recuperandam. ibid.
- Spoliatus in rebus depositis, quamvis iniquè partis, secundum juris civilis rigorem restitui debet. p. 136. n. 5. non autem semper secundum æquitatem naturalem. ibid.
- Spoliatus post matrimonium consummatum Coniunx, per coniugem recedentem, quando plene sit restituendus, etiam quoad thorum? p. 166. n. 2. spoliatus verò nondum consummato matrimonio tantum quoad habitationem restituitur: si impe-

- impedimentum dirimens obiciatur. n. 3. potest tamen etiam coniunx spoliatus, si contra matrimonium agat iudicio petitorio spoliatus, iudicium hoc tam ante, quam post litem contestationem, suspendere, petendo restitutionem. p. 169. n. 3. quod etiam facere possunt alii iuribus suis incorporalibus spoliati. n. 4.
- Spoliatis competunt variae interdicti species. p. 164. num. 4.
- Spoliatus à iudice extrajudicialiter, vel nullo servato iuris ordine, quando contra hunc agere possit, interdicto recuperandæ? p. 165. n. 1. & 2. si verò in iudicio spoliatus sit, quando contra iudicem interdicto recuperandæ agere possit spoliatus? n. 3.
- Spoliationem mandans, aut ratam habens suo nomine factam, conveniri potest interdicto unde vi, quamvis non possideat. p. 176. n. 4.
- Sponsalia leviori de causa dissolvuntur, quam fiat inter coniuges divortium. p. 392. n. 3.
- Sponsorum nomine in materia favorabili qui veniant, & qui in materia odiosa? p. 363. n. 1.
- Statutum habilitans personas ad contrahendum vel testandum, ad quas personas, & ad quæ bona se extendat? p. 64. n. 3. quas personas comprehendat statutum odiosum, pœnale, & inhabilitans? num. 4.
- Statutum de novo emanans non extendit se ad causam litem pendentis. p. 206. n. 1.
- Suspensus ab officio, vel depositus à beneficio, quomodo agere possit ad electionem confirmandam? p. 420. n. 1.
- Suspensio ab officio, contra iudicem ecclesiasticum lata, quid dicat? p. 496. n. 3.
- Syndicus quomodo juret de calumnia? p. 116. n. 1. & 3.
- T.**
- Tabellio malè conficiens instrumenta, qua actione conveniri possit? p. 497. n. 8.
- Tempus decem dierum, quod iura ad appellandum concedunt, quando incipiat? p. 475. n. 1.
- Tempus quadrimestre, quod in personalibus debitis pro executione sententiæ concedunt iura, potest à iudice prorogari, vel breviori. p. 476. n. 4.
- Temporis initium, à quo die computandum sit, si iudici delegato intra certum tempus causa expedienda commissa est. p. 516. n. 3. & 4. & universim quomodo termini temporis agenda rei definiti sint computandi? n. 6.
- Testis ob crimen obiectum à testimonio ferendo repulsus, aut falsi testimonii, in iudicio contra alium instituto, convictus, utrum ex his actis infamis haberi, aut absolute puniri possit, & qua pœna? p. 136. n. 4. & p. 408. n. 3. & seqq.
- Testes de negativa facti alicuius deponentes, non restringendo ad tempus locum &c. faciunt se suspectos. p. 146. n. 6. qui restringunt factum ad certum locum, & tempus, utrum, & quando reprobari possint ab adversa parte per alios testes? p. 294. n. 3. & seqq.
- Testes falsos fuisse quando, & quomodo opponi possit? p. 237. n. 5.
- Testis, qui pecuniam accepit, pro testimonio ferendo, peccat contra iustitiam, & restituere tenetur. p. 248. n. 3. & 4. utrum puniri possit ut falsarius? n. 1. convictus tamen de pecunia accepta reprobat. p. 260. n. 5.
- Testis idoneus, ac fide dignus, & omni exceptione maior, quis dicatur? p. 248. n. 5. criminofus, ne quidem in exceptis criminibus, est omni exceptione maior. p. 262. n. 5. & p. 238. n. 7. qui contra aliquem conspiraverunt, non possunt esse testes, in causa contra eum mota. p. 488. n. 4. & p. 489. n. 9.
- Testes priusquam recipiantur, utrum, & quomodo pars, contra quam producantur, citari debeat? p. 250. n. 1. & 2.
- Testes in causis universitatis alicuius, an, & quando esse possint de eadem universitate? p. 255. n. 1. & seqq. in causa testamenti quomodo legatarius testis esse possit? p. 256. n. 6.
- Testes ad iudicem accedere excusati quomodo sint audiendi? p. 259. n. 1. & seqq.
- Testi judicialiter confesso, falsum se dixisse in iudicio, quomodo credatur? p. 260. n. 1. 2. & 3.
- Testes quando, & quoties produci possint? p. 267. n. 1. & seqq.
- Testium ex utraque parte productorum depositiones si conciliari possint, ut ne contradicant, conciliari debent. p. 269. n. 1. & 2.
- Testis quando contra Christianum possit esse Iudæus? p. 275. n. 1. an & in quibus causis liberorum testes possint esse parentes, vel vice versâ, aut in causis consanguineorum consanguinei? n. 2. & seqq.
- Testes quot sufficiant ordinariè ad plenam probationem, tam in criminalibus, quam civilibus causis? p. 277. n. 1. & seqq. abundans alicuius habitas quando suppleat alterius defectum? p. 262. n. 6. & seqq. obscure & ambigüe deponens nihil probat. p. 315. n. 2.
- Testes domestici an, & in quibus casibus produci possint? p. 279. n. 2. & seqq.
- Testes non integros, & suspectos, iudex ex officio repellere debet, cum agitur ad dissolutionem matrimonii, etiam si adversarius dissimulet. p. 280. num. 6.
- Testium personas quando reprobare postea possit, qui eos produxit? p. 289. n. 4. aut eorum testimonia falsitatis arguere? n. 5. neque plena fides habetur illis, contra quos protestatus est aliquis, si pro protestante postea testentur. n. 6.
- Testes pro utraque parte producti, si directè contraria

- traria deponant, pro qua parte judicare debeat
iudex? p. 290. n. 1. & seqq.
- Testium examen quando, & quibus committi possit
à iudice? p. 296. n. 1. & p. 325. n. 2. quæ cautela
in eorum examine adhibenda? p. 297. n. 1. de
quibus examinandi sint? n. 2. debent autem non
simul, sed seorsim examinari. p. 314. n. 3. quòd
autem jeiuni debeant esse, quando deponunt,
consilii est, non præcepti. p. 249. n. 6.
- Testes, qui in iudicio summario plenè recepti non
sunt, quando, & qualem fidem faciant in iudicio
ordinario? p. 298. n. 4. de quo dubitatur, num
sit excommunicatus, si ad testimonium feren-
dum admittendus sit, ad cautelam priùs absolvi
debet. n. 5.
- Testis in eadem instantia variantis quonam dicto
fetur? p. 305. n. 4. 5. & 6. si iterum audiri postu-
let post latum jam testimonium, quando audia-
tur? p. 311. n. 2. 3. & 4.
- Testes de auditu quando admittantur, & probent?
p. 309. n. 1. & seqq. & p. 292. n. 2.
- Testium singularitas quando sit adminiculans? p.
310. n. 5.
- Testes reprobatoriorum reprobatorios utrùm re-
probare liceat? p. 312. n. 1. & 10. reprobans au-
tem testes, crimina, aliòsque defectus specificè
exprimere debet. ibid.
- Testi in iudicium producto non creditur, nisi jura-
to, etiam si clericus, aut religiosus sit. p. 313. n. 2.
nisi partes remittant juramentum. ibid. in qui-
bus causis partes hoc juramentum remittere pos-
sint? p. 299. n. 1. & 2. debet tamen testium ju-
ramentum ordinariè esse corporale. ibid. & in
processu inquisitionis auditi, ut plenam fidem
faciant, in processu ordinario, denuo jurati de-
ponere debent. p. 304. n. 1.
- Testis quando non possit esse in negotio, qui illius
mediator, vel adiutor fuit? p. 320. n. 1. & seqq.
- Testis utrùm, quando, & quomodo cogi possit à
iudice ad testificandum? p. 327. n. 2. & seqq. p.
330. n. 1. & p. 286. n. 1. & seqq. an etiam à iudi-
ce ecclesiastico per censuras cogi possit? p. 326
n. 1. & 3. non potest testimonium dare in scripto.
p. 287. n. 6.
- Testium depositio, si verosimilia non deponant, aut
contra quæ est juris præsumptio, quando admit-
tatur? p. 361. n. 3.
- Testis instrumentarius per alium subscribere quan-
do possit? p. 473. n. 5.
- Titulum suæ provisionis qui iustificare vult, quid
probare debeat? p. 152. n. 3. non probatur plenè
titulus actoris in beneficio, ex adversarii confes-
sione. p. 203. n. 6.
- Titulum ex præsumptione quando quis habeat ad
exigendum censum annuum? p. 154. n. 5.
- Tutor, aut curator, quomodo pro pupillo, aut mi-
nore agere possit? p. 570. n. 1.
- Tutrix, aut curatrix filiorum mater esse potest. p.
572. n. 2. & 4. qui pupillo tutorem petere debe-
ant, & quando? n. 5. & 6.
- V.
- Venditor agens ex l. 2. C. de rescind. vendit. quid
probare debeat? p. 303. n. 1.
- Vicarius generalis seu officialis Episcopi ubi suam
iurisdictionem exercere possit? p. 61. n. 9.
- Vicarius perpetuus agere potest pro juribus suæ
Vicariæ etiam sine mandato Rectoris principalis,
p. 348. n. 1.
- Vicario perpetuo mortuo, vel deposito, actualis
cura & administratio beneficii penes principa-
lem est, dum alius substituitur. p. 376. n. 3.
- Usuræ crimen mixti fori videtur. p. 385. n. 1. man-
datum usurarii de usuris restituendis hæredi fa-
ctum, quid commodi afferat? n. 2.
- Usura ut probetur, quæ adminicula famam juveni?
p. 399. n. 1.
- Uxor dignitas, quam à marito traxit, per mortem
huius non extinguitur, priusquam inferiori illa
nubat. p. 68. n. 1. cessat tamen pœna post mor-
tem mariti, si aliquam ex consortio huius susti-
nere debuit. ibid.
- Uxor nomine utrùm etiam veniat fœmina post
contractum matrimonium ante illius consum-
mationem? p. 363. n. 1.

ERRA-